CODUL ETIC ȘI DE INTEGRITATE AL PERSONALULUI SPITALULUI MUNICIPAL SEBEȘ

2021

APROBAT
MANAGER: JR. FRANCHINI ANCA MIHAELA

27.01.2021

CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI SEBEȘ
SPITALUL MUNICIPAL SEBEȘ
Jud. ALBA
ROMÂNIA

Cuprins

I. PREAMBUL 3
II. CADRUL LEGISLATIV 3
III. DOMENIUL DE APLICARE ȘI PRINCIPII GENERALE 5
IV. NORME GENERALE DE CONDUITĂ PROFESIONALĂ 10
V. ETICA ȘI DEONTOLOGIA MEDICILOR 21
VI. ETICA ȘI DEONTOLOGIA ASISTENTULUI MEDICAL GENERALIST, MOAȘEI ȘI A ASISTENTULUI MEDICAL 21
VII. ETICA ȘI DEONTOLOGIA FARMACISTULUI 21
VIII. ETICA ȘI DEONTOLOGIA BIOCHIMISTULUI, BIOLOGULUI ȘI CHIMISTULUI 21
IX. ETICA ȘI DEONTOLOGIA CONSILIERULUI JURIDIC 21
X. COORDONAREA, MONITORIZAREA ȘI CONTROLUL APLICĂRII NORMELOR DE CONDUITĂ PROFESIONALĂ 21
XI. REGULI PRIVIND RĂSPUNDEREA 24
XII. SANCȚIUNI 24
XIII. DISPOZIȚII FINALE 27

I. PREAMBUL

Codul etic și de integritate a personalului din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș**, denumit în continuare „Codul etic", stabilește norme de conduită etică și profesională și formulează valorile și principiile care trebuie aplicate și respectate în relațiile dintre salariați, în relația acestora cu unitatea sanitară și cu mediul extern al unității sanitare.

Implementarea codului în cadrul **Spitalului Municipal Sebeș** este utilă pentru promovarea unei conduite profesionale etice, și evitarea apariției unor situații care ar putea afecta reputația acestuia.

Conducerea și personalul din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș** respectă și aplică reglementările cu privire la etică, integritate, evitarea conflictelor de interese, prevenirea și raportarea fraudelor, actelor de corupție și semnalarea neregulilor.

Spitalul Municipal Sebeș sprijină și promovează, prin deciziile sale și prin puterea exemplului personal, valorile etice, integritatea personală și profesională a întregului personal.

Misiunea **Spitalului Municipal Sebeș** este aceea de a oferi servicii medicale de înaltă calitate, de a îmbunătății starea sănătății populației din zona pe care o deservește, de a se orienta permanent către necesitățile actuale ale pacienților, prin prestarea unui act medical de calitate, într-un mediu sigur și confortabil, astfel încât pacienții să beneficieze de cele mai bune îngrijiri.

Personalul din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș** are atitudine și comportament profesioniste și etice în relația cu pacientul și demonstrează respect pentru viața individului și drepturile omului, acționează în spiritul adevărului și corectitudinii față de pacient, își asumă răspunderea, în limitele domeniului său de competență și atribuțiilor specifice, pentru ca pacientul să primească, în funcție de particularitățile sale medicale, religioase, de vârstă sau de alt tip, cea mai bună asistență medicală.

II. CADRUL LEGISLATIV

- Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Codul administrativ, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019;
- Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare;

- Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, actualizată;
- Legea nr. 184/2016 privind instituirea unui mecanism de prevenire a conflictului de interese în procedura de atribuire a contractelor de achiziție publică;
- Legea nr. 251/2004 privind unele măsuri referitoare la bunurile primite cu titlu gratuit cu prilejul unor acțiuni de protocol în exercitarea mandatului sau a funcției;
- Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public;
- Regulamentul nr. 679/2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor);
- Legea nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii;
- Hotărârea nr. 3/2016 pentru modificarea Hotărârii Adunării generale naționale a Colegiului Medicilor din România nr. 2/2012 privind adoptarea Statutului și a Codului de deontologie medicală ale Colegiului Medicilor din România.
- O.U.G. nr.144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, aprobata si modificata prin Legea nr.53/2014;
- Legea nr. 278/2015 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 144/2008;
- Hotărârea OAMGMAMR nr. 2/2009 privind adoptarea Codului de etică și deontologie al asistentului medical generalist, al moașei și al asistentului medical din România;
- Legea nr. 460/2003 privind exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist, înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Biochimiștilor, Biologilor și Chimiștilor în sistemul sanitar din România;
- Legea nr. 514/2003 privind exercitarea profesiei de consilier juridic, cu modificările și completările ulterioare;
- Legea nr. 46/2003 privind drepturile pacientului, cu modificările și completările ulterioare;
- Ordinul nr. 1502/2016 pentru aprobarea componenței și a atribuțiilor Consiliului etic care funcționează în cadrul spitalelor publice;

- Ordinul Secretariatului General al Guvernului nr. 600/2018 din 20 aprilie 2018 privind aprobarea Codului controlului intern managerial al entităților publice;
- Hotărârea Guvernului nr. 583/2016 privind aprobarea Strategiei naționale anticorupție pe perioada 2016 - 2020, a seturilor de indicatori de performanță, a riscurilor asociate obiectivelor și măsurilor din strategie și a surselor de verificare, a inventarului măsurilor de transparență instituțională și de prevenire a corupției, a indicatorilor de evaluare, precum și a standardelor de publicare a informațiilor de interes public.

Prevederile prezentului Cod etic se completează cu dispozițiile legale în vigoare.

III. DOMENIUL DE APLICARE ȘI PRINCIPII GENERALE

Art. 1 Domeniul de aplicare

(1) Codul etic stabilește principii și reguli morale și profesionale la care aderă personalul contractual din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș**.

(2) Normele de conduită profesională prevăzute de prezentul Cod etic sunt obligatorii pentru întreg personalul din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș,** indiferent de funcția ocupată de către aceștia.

(3) Prevederile prezentului Cod etic se aplică și persoanelor care lucrează în spital ca detașați, colaboratori, voluntari sau rezidenți, elevi/studenți care fac practică în spital.

(4) Dispozițiile prezentului Cod etic produc efecte pentru tot personalul de la data comunicării, iar noii angajați vor lua cunoștință de conținutul Codului etic anterior semnării contractului individual de muncă.

(5) Personalul contractual trebuie să cunoască și să acționeze în conformitate cu prevederile acestui cod.

(6) Codul etic nu se substituie în niciun caz actelor normative și reglementărilor aplicabile, ci vine în completarea acestora.

(7) Principiile detaliate în prezentul Cod etic nu sunt exhaustive, dar exprimă îndeajuns de mult pentru a forma o orientare morală pentru orice salariat care trebuie să ia o decizie sau trebuie să îndeplinească o atribuție de serviciu.

(8) Conducerea **Spitalului Municipal Sebeș** dezvoltă și implementează politici și proceduri privind integritatea, valorile etice, evitarea conflictelor de interese, prevenirea și raportarea fraudelor, actelor de corupție și semnalarea neregulilor, asigură calitatea activității prin implicarea cu cinste și integritate în toate acțiunile pe care le desfășoară.

Art. 2 Obiective

Obiectivele prezentului Cod etic urmăresc crearea unei culturi organizaționale bazate pe valori, asigurarea creșterii calității întregii activități a unității sanitare, o bună administrare în realizarea interesului public, precum și eliminarea birocrației și a faptelor de corupție din spital, prin:

a) **reglementarea normelor de conduită profesională** necesare realizării unor raporturi sociale și profesionale corespunzătoare creării și menținerii unui nivel înalt al prestigiului **Spitalului Municipal Sebeș** și al personalului contractual;

b) **informarea publicului cu privire la normele de conduita profesională** la care este îndreptățit să se aștepte din partea personalului contractual în exercitarea funcțiilor deținute;

c) **crearea unui climat de încredere și respect reciproc** între cetățeni și personalul contractual din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș**, pe de o parte, și între salariații unității sanitare pe de altă parte.

Art. 3 Principii generale

(1) Principiile care guvernează conduita profesională a personalului contractual din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș** sunt următoarele:

a) **supremația Constituției și a legii** - principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții au îndatorirea de a respecta Constituția și legile țării, de a acționa cu respectarea prevederilor legale în vigoare și a tratatelor și a convențiilor internaționale la care România este parte. Încalcarea legii este nepermisă.

b) **prioritatea interesului public, în exercitarea funcției deținute** - principiu conform căruia personalul instituției are îndatorirea de a considera interesul public mai presus decât interesul personal sau de grup, în exercitarea atribuțiilor funcției. Angajații nu trebuie să se folosească de funcție pentru obținerea de beneficii necuvenite patrimoniale sau nepatrimoniale, pentru ei, familiile lor sau persoane apropiate.

c) **asigurarea egalității de tratament a cetățenilor în fața în fața autorităților și instituțiilor publice** - principiu conform căruia personalul contractual are îndatorirea de a aplica același regim juridic în situații identice sau similare, precum și de a exclude orice formă de discriminare în relația cu cetățenii și cu orice persoană cu care intră în legătură în exercitarea funcției. Cetățenii au dreptul de a fi tratați în mod egal, într-o manieră nediscriminatorie, corelativ cu obligația unității sanitare de a trata în mod egal pe toți cetățenii, fără discriminare pe criteriile prevăzute de lege.

Egalitatea în drepturi este principiu fundamental de drept, consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție:" *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*"

d) **profesionalismul** - principiu conform căruia personalul contractual are obligația de a îndeplini atribuțiile de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență, corectitudine și conștiinciozitate.

e) **imparțialitatea și independența** – principiu conform căruia personalul spitalului este obligat să aibă o atitudine obiectivă, neutră față de orice interes, politic, economic, religios sau de altă natură, altul decât interesul public, să-și exercite atribuțiile legale, fără subiectivism, indiferent de propriile convingeri sau interese.

f) **integritatea morală** - principiu conform căruia angajaților contractuali le este interzis să solicite sau să accepte, direct ori indirect, pentru ei sau pentru alții, vreun avantaj ori beneficiu moral sau material în considerarea funcției pe care o dețin sau să abuzeze în vreun fel de această funcție.

Integritatea presupune ca imparțialitatea, cinstea, corectitudinea, onestitatea să nu fie afectate de practici corupte.

Reprezentanții spitalului au obligația de a declara orice interese personale care pot veni în contradicție cu exercitarea obiectivă a atribuțiilor de serviciu. Totodată, aceștia sunt obligați să ia toate măsurile necesare pentru evitarea situațiilor de conflict de interese și incompatibilități.

g) **libertatea gândirii și a exprimării** - principiu conform căruia personalul contractual poate să-și exprime și să-și fundamenteze opiniile, cu respectarea ordinii de drept și a bunelor moravuri.

h) **cinstea și corectitudinea** - principiu conform căruia, în exercitarea funcției și în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, personalul contractual trebuie să fie de bună-credință și să acționeze pentru îndeplinirea conformă a atribuțiilor de serviciu.

i) **loialitate față de instituție** – principiul potrivit căruia angajații apără prestigiul **Spitalului Municipal Sebeș** și se abțin de la orice act ori fapt care poate produce prejudicii imaginii sau intereselor legale ale unității sanitare.

j) **deschiderea și transparența** - principiu conform căruia activitățile desfășurate de personalul contractual în exercitarea atribuțiilor funcției sunt publice și pot fi supuse monitorizării cetățenilor.

k) **responsabilitatea și răspunderea** - principiu potrivit căruia personalul contractual își asumă responsabilitatea pentru activitățile întreprinse și răspund, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, atunci când atribuțiile de serviciu nu au fost îndeplinite corespunzător.

l) **confidențialitatea** - principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții au obligația de a utiliza și proteja informațiile, pe care nu le va folosi în scop personal, într-o manieră contrară legii.

(2) Principiile care guvernează protecția avertizării în interes public sunt următoarele:

a) **principiul legalității** - principiu conform căruia spitalul are obligația de a respecta drepturile și libertățile cetățenilor, normele procedurale, libera concurență și tratamentul egal acordat beneficiarilor serviciilor publice, potrivit legii.

b) **principiul supremației interesului public** - principiu conform căruia, în înțelesul prezentei legi, ordinea de drept, integritatea, imparțialitatea și eficiența spitalului sunt ocrotite și promovate de lege.

c) **principiul responsabilității**- principiu conform căruia orice persoană care semnalează încălcări ale legii este datoare să susțină reclamația cu date sau indicii privind fapta săvârșită.

d) **principiul nesancționării abuzive** - principiu conform căruia nu pot fi sancționate persoanele care reclamă ori sesizează încălcări ale legii, direct sau indirect, prin aplicarea unei sancțiuni inechitabile și mai severe pentru alte abateri disciplinare. În cazul avertizării în interes public, nu sunt aplicabile normele deontologice sau profesionale de natură să împiedice avertizarea în interes public.

e) **principiul bunei administrări** - principiu conform căruia instituția este datoare să își desfășoare activitatea în realizarea interesului general, cu un grad ridicat de profesionalism, în condiții de eficiență, eficacitate și economicitate a folosirii resurselor.

f) **principiul bunei conduite** - principiu conform căruia este ocrotit și încurajat actul de avertizare în interes public cu privire la aspectele de integritate publică și bună administrare, cu scopul de a spori capacitatea administrativă și prestigiul spitalului.

g) **principiul echilibrului** - principiu conform căruia nicio persoană nu se poate prevala de prevederile prezentei legi pentru a diminua sancțiunea administrativă sau disciplinară pentru o faptă a sa mai gravă.

h) **principiul bunei-credințe** - principiu conform căruia este ocrotită persoana încadrată în instituție care a făcut o sesizare, convinsă fiind de realitatea stării de fapt sau că fapta constituie o încălcare a legii.

Art. 4 Definirea termenilor

În înțelesul prezentului Cod etic, expresiile și termenii folosiți se definesc astfel:

a) **abatere** – încălcarea unei dispoziții cu caracter administrativ sau disciplinar.

b) **bună-credință** – cinste și corectitudine în exercitarea funcției.

c) **confidențialitate** – obligația personalului de a respecta confidențialitatea informațiilor dobândite ca urmare a unei relații profesionale și de a nu divulga astfel de informații unei terțe părți fără o autorizație specifică, cu excepția cazului în care există un drept sau o obligație legală sau profesională de a dezvălui aceste informații. Informațiile confidențiale obținute în cadrul unei relații profesionale nu trebuie utilizate în avantajul personal sau al unei terțe părți.

d) **conflict de interese** - acea situație sau împrejurare în care interesul personal, direct ori indirect, al salariatului contravine interesului public, astfel încât afectează sau ar putea afecta independența și imparțialitatea sa în luarea deciziilor ori îndeplinirea la timp și cu obiectivitate a îndatoririlor care îi revin în exercitarea funcției deținute.

e) **Consiliul etic** - reprezintă forul de autoritate morală constituit în cadrul spitalelor, în vederea garantării punerii în valoare a principiilor morale și deontologice în cadrul sistemului de sănătate. Consiliul etic promovează integritatea la nivelul spitalului și emite avize și hotărâri privind etica medicală și organizațională;

f) **etica** – etica în sectorul public stabilește: rolul și valorile serviciului public, răspunderea și nivelul de autoritate și responsabilitate, măsurile de prevenire a conflictelor de interese și modalități de rezolvare a acestora, reguli (standarde) de conduită a personalului, regulile care se referă la neregularități grave și fraudă.

g) **funcție** - ansamblul atribuțiilor și responsabilităților stabilite, de instituție în temeiul legii, în fișa postului;

h) **funcție publică** - ansamblul atribuțiilor și responsabilităților stabilite de autoritatea sau instituția publică, în temeiul legii, în scopul realizării competențelor sale;

i) **imparțialitate și independență** – obligația personalului de a avea o atitudine obiectivă, neutră față de orice interes politic, economic, religios sau de altă natură, în exercitarea funcției;

j) **informație cu privire la date personale** - orice informație privind o persoană identificată sau identificabilă;

k) **informație de interes public** - orice informație care privește activitățile sau care rezultă din activitățile unei autorități publice ori instituții publice, indiferent de suportul ei, de forma sau de modul de exprimare a informației;

l) **integritate** - caracter integru, sentiment al demnității, dreptății și conștiinciozității, care servește drept călăuză în conduita omului, onestitate, cinste, probitate;

m) **interes personal** - orice avantaj material sau de altă natură, urmărit ori obținut, în mod direct sau indirect, pentru sine ori pentru alții, de către personal prin folosirea reputației, influenței, facilităților, relațiilor, informațiilor la care are acces, ca urmare a exercitării atribuțiilor funcției;

n) **interes public** - acel interes care implică garantarea și respectarea de către instituțiile și autoritățiile publice a drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale cetățenilor, recunoscute de Constituție, legislația internă și tratatele internaționale la care România este parte, precum și îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, cu respectarea principiilor eficienței, eficacității și economisirea cheltuirii resurselor;

o) **obiectivitatea** – asigurarea imparțialității și nediscriminării în întreaga activitate desfășurată la nivelul unității sanitare;

p) **personal contractual ori angajat contractual** - persoana numită într-o funcție în instituție în condițiile Legii nr. 53/2003, Codul muncii, republicată și actualizată cu modificările și completările ulterioare;

q) **prioritatea interesului public** – datoria reprezentanților instituției de a considera interesul public mai presus de orice alt interes în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu;

r) **profesionalism** – obligația personalului de a-și îndeplini atribuțiile și sarcinile de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență, corectitudine și conștiinciozitate;

s) **speța** - reprezintă o sesizare a unei vulnerabilități etice sau a unui incident etic în cadrul activității unui spital. Speța poate viza și serviciile externalizate din cadrul spitalului;

IV. NORME GENERALE DE CONDUITĂ PROFESIONALĂ

Toate activitățile din cadrul spitalului trebuie sa fie prestate într-un mod profesional și în conformitate cu procedurile interne și prevederile legale în vigoare. Prin întreaga lor activitate, angajații spitalului acționează în condiții de obiectivitate, profesionalism, legalitate și imparțialitate pentru îndeplinirea atribuțiilor ce le revin.

Îndatoririle personalului contractual din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș** sunt:

Art. 5 Respectarea Constituției și a legilor

(1) Angajații spitalului au obligația ca prin actele și faptele lor să promoveze supremația legii, să respecte Constituția și legile țării, statul de drept, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor în relația cu spitalul, precum și să acționeze pentru punerea în aplicare a dispozițiilor legale în conformitate cu atribuțiile care le revin, cu respectarea eticii profesionale, cu aplicarea normelor de conduită care rezultă din îndatoririle prevăzute de lege.

(2) Personalul contractual trebuie să se conformeze dispozițiilor legale privind restrângerea exercițiului unor drepturi, datorată naturii funcțiilor deținute.

Art. 6 Obligații în exercitarea dreptului la libera exprimare

(1) Personalul contractual are dreptul la libera exprimare, în condițiile legii.

(2) În exercitarea dreptului la liberă exprimare, personalul contractual are obligația de a nu aduce atingere demnității, imaginii, precum și vieții intime, familiale și private a oricărei persoane.

(3) În îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, personal contractual are obligația de a respecta demnitatea funcției deținute, corelând libertatea dialogului cu promovarea intereselor instituției în care-și desfășoară activitatea.

(4) În activitatea lor, angajații contractuali au obligația de a respecta libertatea opiniilor și de a nu se lăsa influențați de considerente personale sau de popularitate.

(5) În exprimarea opiniilor, personalul contractual trebuie să aibă o atitudine conciliantă și să evite generarea conflictelor datorate schimbului de păreri.

Art. 7 Asigurarea unui serviciu public de calitate

(1) Personalul din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș** are obligația de a asigura și de a menține un serviciu public de calitate în beneficiul cetățenilor, prin participarea activă la luarea deciziilor și la transpunerea lor în practică, în scopul realizării competențelor unității sanitare și în limitele atribuțiilor stabilite prin fișa postului.

(2) În exercitarea funcției deținute, personalul contractual are obligația de a avea un comportament profesionist, precum și de a asigura, în condițiile legii, transparența administrativă pentru a câștiga și a menține încrederea pacienților în integritatea, imparțialitatea și eficacitatea activităților ce intră în domeniul de competență al unității sanitare.

(3) Personalul contractual trebuie să depună toate eforturile și să se asigure că orice intervenție cu caracter medical pe care o execută, sau decizie profesională pe care o ia, respectă normele și obligațiile profesionale și regulile de conduită specifice cazului respectiv.

Art. 8 Loialitatea față de instituție

(1) Personalul contractual are obligația de a apăra în mod loial prestigiul **Spitalului Municipal Sebeș**, precum și de a se abține de la orice act ori fapt care poate produce prejudicii imaginii sau intereselor legale ale acestuia.

(2) Angajaților contractuali le este interzis:

a) să exprime în public aprecieri neconforme cu realitatea în legătură cu activitatea spitalului, cu politicile și strategiile gestionate de acesta ori cu proiectele de acte cu caracter normativ sau individual;

b) să facă aprecieri neautorizate în legătură cu litigiile aflate în curs de soluționare și în care spitalul are calitatea de parte, sau să furnizeze în mod neautorizat informații în legătură cu aceste litigii;

c) să dezvăluie și să folosească informații care nu au caracter public, care au caracter secret, în alte condiții decât cele prevăzute de lege;

d) să dezvăluie informațiile la care au acces în exercitarea funcției, dacă această dezvăluire este de natură să atragă avantaje necuvenite ori să prejudicieze imaginea sau drepturile UAT Sebeș, ale **Spitalului Municipal Sebeș** ori ale unor angajați contractuali, precum și ale persoanelor fizice sau juridice;

e) să acorde asistență și consultanță persoanelor fizice sau juridice, în vederea promovării de acțiuni juridice ori de altă natură împotriva statului, a UAT Sebeș sau a **Spitalului Municipal Sebeș;**

f) să formuleze în mod public, fără temei, acuze, reclamații, calomnii colegilor, șefilor și subordonaților ierarhici;

g) să se implice în orice activitate care ar prejudicia imaginea și ar știrbi prestigiul **Spitalului Municipal Sebeș**;

(3) Prevederile alin. (2) lit. (a - e) se aplică și după încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, pentru o perioadă de 2 ani, dacă dispozițiile din legi speciale nu prevăd alte termene.

(4) Dezvăluirea informațiilor care nu au caracter public sau remiterea documentelor care conțin asemenea informații, la solicitarea reprezentanților unei alte autorități ori instituție publică, este permisă numai cu acordul conducerii **Spitalului Municipal Sebeș**.

(5) Prevederile prezentului Cod etic nu pot fi interpretate ca o derogare de la obligația legală a personalului contractual de a furniza informații de interes public celor interesați, în condițiile legii, sau ca o derogare de la dreptul personalului de a face sesizări în baza Legii nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii.

Art. 9 Interdicții și limitări în ceea ce privește implicarea în activitatea politică

În exercitarea atribuțiilor funcției, personalului contractual al **Spitalului Municipal Sebeș** îi este interzis:

a) să participe la colectarea de fonduri pentru activitatea partidelor politice, a organizațiilor cărora le este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice, a fundațiilor sau asociațiilor care funcționează pe lângă partidele politice, precum și pentru activitatea candidaților independenți;

b) să colaboreze, atât în cadrul relațiilor de serviciu, cât și în afara acestora, cu persoanele fizice sau juridice care fac donații ori sponsorizări partidelor politice;

c) furnizeze sprijin logistic candidaților la funcții de demnitate publică;

d) să afișeze, în cadrul **Spitalului Municipal Sebeș**, însemne ori obiecte inscripționate cu sigla și/sau denumirea partidelor politice, ale organizațiilor cărora le este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice, ale fundațiilor sau asociațiilor care funcționează pe lângă partidele politice, ale candidaților acestora, precum și ale candidaților independenți;

e) să participe la reuniuni publice cu caracter politic pe durata timpului de lucru.

Art. 10 Îndeplinirea atribuțiilor

(1) Angajații contractuali răspund, potrivit legii, de îndeplinirea atribuțiilor ce le revin din funcția pe care o dețin, precum și a atribuțiilor ce le sunt delegate.

(2) Angajatul contractual are îndatorirea să îndeplinească dispozițiile primite de la superiorii ierarhici.

(3) Angajatul contractual are dreptul să refuze, în scris și motivat, îndeplinirea dispozițiilor primite de la superiorul ierarhic, dacă le consideră ilegale. Angajatul are îndatorirea să aducă la cunoștință superiorului ierarhic al persoanei care a emis dispoziția astfel de situații.

(4) În cazul în care se constată, în condițiile legii, legalitatea dispoziției prevăzute la alin.(3), persoana respectivă răspunde în condițiile legii.

Art. 11 Păstrarea secretului de stat, secretului de serviciu și confidențialitatea

(1) Angajații contractuali au obligația să păstreze secretul de stat, secretul de serviciu, precum și confidențialitatea în legătură cu faptele, informațiile sau documentele de care iau cunoștință în exercitarea funcției, în condițiile legii, cu aplicarea dispozițiilor în vigoare privind liberul acces la informațiile de interes public.

(2) Informațiile confidențiale sunt proprietatea instituției și nu pot fi divulgate persoanelor din afara acesteia. Angajaților care au acces la informații confidențiale, le este interzis să permită accesul persoanelor din afara instituției la orice date sau materiale care nu sunt destinate pentru uz public, fără a avea acordul conducerii **Spitalului Municipal Sebeș**.

(3) Este interzisă utilizarea informațiilor confidențiale de către angajații spitalului care au au luat cunoștiință despre acestea, în interes personal, direct sau indirect. Informațiile deținute ca urmare a desfășurării sarcinilor de serviciu se vor utiliza de către angajați numai în scopul îndeplinirii acestora.

(4) În cadrul **Spitalului Municipal Sebeş** se colectează, utilizează şi stochează doar acele date cu caracter personal care sunt strict necesare pentru realizarea obiectivelor legale, legitime şi specifice instituţiei.

(5) Prelucrarea datelor cu caracter personal se realizează doar în scopul pentru care sunt solicitate, respectând dispoziţiile legale, normele şi procedurile interne existente în acest sens.

(6) Angajaţii nu vor lăsa nesupravegheate, pe birou documente sau alte date şi informaţii confidenţiale.

Art. 12 Confidenţialitatea datelor despre pacient

(1) Personalul medico-sanitar cunoaşte şi respectă confidenţialitatea datelor despre pacient şi confidenţialitatea actului medical.

(2) Nerespectarea de către personalul medico-sanitar a confidenţialităţii datelor despre pacient şi a confidenţialităţii actului medical, precum şi a celorlalte drepturi ale pacientului, atrage, după caz, răspunderea disciplinară, contravenţională sau penală, conform prevederilor legale.

(3) Personalul medico-sanitar răspunde de asigurarea intimităţii şi demnităţii pacientului, precum şi de respectarea drepturilor pacientului aşa cum sunt prevăzute în Legea nr. 46/2003,legea drepturilor pacientului, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 13 Interdicţia privind acceptarea darurilor sau a altor avantaje

(1) Angajaţilor contractuali din cadrul **Spitalului Municipal Sebeş** le este interzis să solicite sau să accepte direct sau indirect, pentru ei sau pentru alţii, în considerarea funcţiei lor, daruri, servicii, favoruri, invitaţii sau alte avantaje.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin.(1) bunurile pe care angajaţii le-au primit cu titlu gratuit în cadrul unor activităţi de protocol în exercitarea mandatului sau a funcţiei deţinute, care se supun prevederilor legale specifice.

Art. 14 Măsuri referitoare la bunurile primite cu titlu gratuit cu prilejul unor acţiuni de protocol în exercitarea funcţiei

(1) Persoanele cu funcţii de conducere şi de control, precum şi celelalte persoane care au obligaţia să-şi declare averea, potrivit legii, au obligaţia de a declara şi prezenta conducătorului instituţiei, în termen de 30 de zile de la primire, bunurile primite cu titlu gratuit în cadrul unor activităţi de protocol în exercitarea mandatului sau a funcţiei, cu excepţiile prevăzute de lege. Declaraţia împreună cu bunul/bunurile primite se înaintează de îndată Comisiei de evaluare.

(2) Sunt exceptate de la declarare şi evaluare în comisia de specialitate medaliile, decoraţiile, insignele, ordinele, eşarfele, colanele şi alte asemenea primite, precum şi obiectele de birotocă cu o valoare de

până la 50 euro, în condițiile Legii nr.251/2004 privind unele măsuri referitoare la bunurile primite cu titlu gratuit cu prilejul unor acțiuni de protocol în exercitarea mandatului sau a funcției.

Art. 15 Utilizarea responsabilă a resurselor publice

(1) Personalul contractual este obligat să asigure ocrotirea proprietății publice și private a statului și a unității administrativ-teritoriale, să evite producerea oricărui prejudiciu, acționând în orice situație ca un bun proprietar.

(2) Personalul contractual are obligația să folosească timpul de lucru, precum și bunurile aparținând spitalului numai pentru desfășurarea activităților aferente funcției deținute.

(3) Angajații trebuie să propună și să asigure, potrivit atribuțiilor care le revin, folosirea utilă și eficientă a banilor publici, în conformitate cu prevederile legale.

(4) Angajaților care desfășoară activități în interes personal, în condițiile legii, le este interzis să folosească timpul de lucru ori logistica unității sanitare pentru realizarea acestora.

(5) Bunurile și resursele instituției nu pot fi folosite în nici un caz în scopuri ilegale.

Art. 16 Folosirea imaginii proprii

În considerarea funcției deținute, personalului contractual îi este interzis să permită utilizarea numelui sau imaginii proprii în acțiuni publicitare pentru promovarea unei activități comerciale, precum și în scopuri electorale.

Art. 17 Limitarea participării la achiziții, concesionări sau închirieri

Procedurile de achiziții publice trebuie să se desfășoare în mod transparent, echitabil, eficace și cu imparțialitate.

(1) Orice angajat contractual poate achiziționa un bun aflat în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, supus vânzării în condițiile legii, cu excepția următoarelor cazuri:

a) când a luat cunoștință, în cursul sau ca urmare a îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, despre valoarea ori calitatea bunurilor care urmează să fie vândute;

b) când a participat, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, la organizarea vânzării bunului respectiv;

c) când poate influența operațiunile de vânzare sau când a obținut informații la care persoanele interesate de cumpărarea bunului nu au avut acces.

(2) Dispozițiile alin.(1) se aplică în mod corespunzător și în cazul concesionării sau închirierii unui bun aflat în proprietatea publică ori privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale.

(3) Angajaților le este interzisă furnizarea informațiilor referitoare la bunurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, supuse operațiunilor de vânzare, concesionare sau închiriere, în alte condiții decât cele prevăzute de lege.

Art. 18 Respectarea regimului juridic al conflictului de interese și al incompatibilităților

(1) Conflictul de interese intervine atunci când persoana care exercită o funcție de autoritate, ar putea fi influențată în adoptarea unei decizii personale sau în îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor ce îi revin, de un interes material personal, direct sau indirect.

(2) Personalul contractual are obligația să respecte întocmai regimul juridic al conflictului de interese și al incompatibilităților precum și normele de conduită.

(3) În aplicarea prevederilor alin.(2), angajații trebuie să exercite un rol activ, având obligația de a evalua situațiile care pot genera o situație de incompatibilitate sau un conflict de interese și de a acționa pentru prevenirea apariției sau soluționarea legală a acestora.

(4) În situația intervenirii unei incompatibilități sau a unui conflict de interese, personalul spitalului are obligația de a acționa conform prevederilor legale pentru încetarea incompatibilității sau a conflictului de interese, în termen legal.

(5) Personalul contractual din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș** păstrează obiectivitatea și evită conflictul de interese și orice altă situație care ar putea genera conflict de interese și incompatibilitate, așa cum sunt definite acestea în legislația actuală.

(6) Reprezentanții unității sanitare au obligația de a declara, în condițiile legii, orice interese personale care pot veni în contradicție cu exercitarea obiectivă a atribuțiilor de serviciu. Totodată, aceștia sunt obligați să ia toate măsurile necesare pentru evitarea situațiilor de conflict de interese și incompatibilități.

(7) Conducerea **Spitalului Municipal Sebeș** are obligația de a asigura, prin măsuri instituționale, evitarea conflictului de interese sau incompatibilitatea declarată, fără a aduce atingere demnității persoanei și drepturilor profesionale și contractuale ale celui care face obiectul conflictului de interese, respectiv incompatibilității sesizate.

(8) La numirea într-o funcție publică, la încetarea raportului de serviciu, precum și în alte situații prevăzute de lege, personalul este obligat să prezinte, în condițiile Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, cu modificările și completările ulterioare, declarația de avere și declarația de interese. Declarația de avere și declarația de interese se actualizează anual, potrivit legi.

Art. 19 Depunerea declarațiilor de avere și de interese

Angajații depun declarații de avere și declarații de interese numai în condițiile Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 20 Activitatea publică

(1) Comunicarea oficială a informațiilor și datelor privind activitatea **Spitalului Municipal Sebeș**, precum și relațiile cu mijloacele de informare în masă se asigură de către persoanele desemnate în acest sens de conducătorul unității sanitare, în condițiile legii.

(2) Persoanele din cadrul al **Spitalului Municipal Sebeș** desemnate să participe la activități sau dezbateri publice, în calitate oficială, trebuie să respecte limitele mandatului de reprezentare încredințat de conducătorul unității sanitare.

(3) În cazul în care nu sunt desemnați în acest sens, angajații pot participa la activități sau dezbateri publice, având obligația de a face cunoscut faptul că opinia exprimată nu reprezintă punctul de vedere oficial al **Spitalului Municipal Sebeș.**

(4) Angajații contractuali pot participa la elaborarea de publicații, pot elabora și publica articole de specialitate și lucrări literare ori științifice, în condițiile legii.

(5) Angajații contractuali pot participa la emisiuni audiovizuale, cu excepția celor cu caracter politic ori a celor care ar putea afecta prestigiul funcției deținute.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (4) și (5), angajații nu pot utiliza informații și date la care au avut acces în exercitarea funcției deținute, dacă acestea nu au caracter public. Prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(7) În exercitarea dreptului la replică și la rectificare, a dreptului la demnitate, a dreptului la imagine, precum și a dreptului la viață intimă, familială și privată, angajații își pot exprima public opinia personală în cazul în care prin articole de presă sau în emisiuni audiovizuale s-au făcut afirmații defăimătoare la adresa lor sau a familiei lor. Prevederile alin. (3) se aplică în mod corespunzător.

(8) Angajații contractuali își asumă responsabilitatea pentru apariția publică și pentru conținutul informațiilor prezentate, care trebuie să fie în acord cu principiile și normele de conduită prevăzute de prezentul Cod etic.

(9) Prevederile alin. (1) - (8) se aplică indiferent de modalitatea și de mediul de comunicare.

Art. 21 Conduita în relațiile cu cetățenii

(1) În relațiile cu persoanele fizice și cu reprezentanții persoanelor juridice care se adresează **Spitalului Municipal Sebeș**, angajații sunt obligați să aibă un comportament bazat pe respect, bună-credință, corectitudine, amabilitate, integritate morală și profesională.

(2) Personalul spitalului are obligația de a nu aduce atingere onoarei, reputației, demnității, integrității fizice și morale a persoanelor cu care intră în legătură în exercitarea funcției, prin:

a) întrebuințarea unor expresii jignitoare;

b) dezvăluirea aspectelor vieții private;

c) formularea unor sesizări sau plângeri calomnioase;

d) acte sau fapte care pot afecta integritatea fizică sau psihică a oricărei persoane.

(3) Personalul spitalului trebuie să adopte o atitudine imparțială și justificată pentru rezolvarea legală, clară și eficientă a problemelor cetățenilor.

(4) Angajații spitalului trebuie să adopte o atitudine demnă și civilizată față de orice persoană cu care intră în legătură în exercitarea funcției, fiind îndrituiți, pe bază de reciprocitate, să solicite acesteia un comportament similar.

(5) Angajații spitalului au obligația de a asigura egalitatea de tratament a cetățenilor, principiu conform căruia angajații au îndatorirea de a preveni și combate orice formă de discriminare în îndeplinirea atribuțiilor profesionale.

Art. 22 Conduita în cadrul relațiilor internaționale

(1) Personalul contractual care reprezintă **Spitalul Municipal Sebeș** în cadrul unor organizații internaționale, instituții de învățământ, conferințe, seminare și alte activități cu caracter internațional, are obligația să promoveze o imagine favorabilă țării și instituției pe care o reprezintă.

(2) În relațiile cu reprezentanții altor state, angajaților spitalului le este interzis să exprime opinii personale privind aspecte naționale sau dispute internaționale.

(3) În deplasările externe, personalul contractual este obligat să aibă o conduită corespunzătoare regulilor de protocol și le este interzisă încălcarea legilor și obiceiurilor țării gazdă.

Art. 23 Obiectivitate și responsabilitate în luarea deciziilor

(1) În procesul de luare a deciziilor, angajații contractuali au obligația să acționeze conform prevederilor legale și să își exercite capacitatea de apreciere în mod fundamentat și imparțial.

(2) Angajații contractuali participă activ la realizarea obiectivelor generale și specifice privind calitatea serviciilor medicale stabilite prin planul de management al calității serviciilor medicale și a obiectivelor specifice locului de muncă.

(3) Angajaților contractuali le este interzis să promită luarea unei decizii de către unitatea sanitară, de către alți angajați, precum și îndeplinirea atribuțiilor în mod privilegiat.

(4) Angajații contractuali au obligația să cunoască și să respecte documentele Sistemului de management al calității aplicabile în unitate.

(5) Personalul de conducere are obligația de a sprijini propunerile și inițiativele motivate ale personalului din subordine, în vederea îmbunătățirii activității instituției, precum și a calității serviciilor publice oferite cetățenilor.

(6) În exercitarea atribuțiilor de coordonare, precum și a atribuțiilor specifice funcțiilor de conducere, angajații spitalului au obligația de a asigura organizarea activității personalului, de a manifesta inițiativă și responsabilitate și de a susține propunerile personalului din subordine.

(7) Personalul de conducere, are obligația să asigure egalitatea de șanse și tratament cu privire la dezvoltarea carierei pentru personalul din subordine, în condițiile legislației specifice aplicabile fiecărei categorii de personal. În acest sens, aceștia au obligația:

a) să repartizeze sarcinile în mod echilibrat, corespunzător nivelului de competență și carierei individuale a fiecărei persoane din subordine;

b) să asigure coordonarea modului de îndeplinire a sarcinilor, cu valorificarea corespunzătoare a competențelor fiecărei persoane din subordine;

c) să monitorizeze performanța profesională individuală și colectivă a personalului din subordine, să semnaleze în mod individual performanțele necorespunzătoare și să implementeze măsuri destinate ameliorării performanței individuale și după caz, colective, atunci când este necesar;

d) să examineze și să aplice cu obiectivitate criteriile de evaluare a competenței profesionale pentru personalul din subordine, atunci când propun acordarea de stimulente materiale sau morale;

e) să evalueze în mod obiectiv necesarul de instruire profesională al fiecărui subordonat şi să propună participarea la programe de formare şi perfecţionare profesională pentru fiecare persoană din subordine;

f) să delege sarcini şi responsabilităţi în condiţiile legii, persoanelor din subordine care deţin cunoştinţele, competenţele şi îndeplinesc condiţiile legale necesare exercitării funcţiei respective;

g) să excludă orice formă de discriminare şi de hărţuire, de orice natură şi în orice situaţie, cu privire la personalul din subordine.

(8) În scopul asigurării condiţiilor necesare îndeplinirii cu imparţialitate a îndatoririlor ce decurg din raporturile ierarhice, personalul contractual de conducere are obligaţia de a nu se angaja în relaţii patrimoniale cu personalul din subordine.

Art. 24 Formarea şi perfecţionarea profesională

Personalul contractual are dreptul şi obligaţia de a-şi îmbunătăţi în mod continuu abilităţile şi pregătirea profesională.

Art. 25 Folosirea abuzivă a atribuţiilor funcţiei deţinute

(1) Personalul contractual are obligaţia de a nu folosi atribuţiile funcţiei deţinute în alte scopuri decât cele prevăzute de lege.

(2) Prin activitatea de luare a deciziilor, de consiliere, de evaluare sau de participare la anchete ori acţiuni de control, personalul contractual nu poate urmări obţinerea de foloase sau avantaje în interes personal ori producerea de prejudicii materiale sau morale altor persoane.

(3) Angajaţii contractuali au obligaţia de a nu interveni sau influenţa vreo anchetă de orice natură, din cadrul instituţiei sau din afara acesteia, în considerarea funcţiei pe care o deţin.

(4) Angajaţii contractuali au obligaţia de a nu impune altor angajaţi contractuali să se înscrie în organizaţii sau asociaţii, indiferent de natura acestora, ori de a nu le sugera acest lucru, promiţându-le acordarea unor avantaje materiale sau profesionale.

Art. 26 Nediscriminarea

Angajaţii **Spitalului Municipal Sebeş** trebuie să adopte o atitudine imparţială faţă de colegi şi de alte persoane cu care colaborează în exercitarea funcţiei, atât la nivel naţional, cât şi internaţional, respectând interesele şi opiniile tuturor, indiferent de rasă, naţionalitate, etnie, limbă, vârstă, dizabilităţi, religie, stare socială, cultură, gen, orientare sexuală, stare materială, sănătate, convingeri politice sau orice alte criterii.

V. ETICA ŞI DEONTOLOGIA MEDICILOR

Anexa nr.1 la Codul etic şi de integritate

VI. ETICA ŞI DEONTOLOGIA ASISTENTULUI MEDICAL GENERALIST, MOAŞEI ŞI A ASISTENTULUI MEDICAL

Anexa nr.2 la Codul etic şi de integritate

VII. ETICA ŞI DEONTOLOGIA FARMACISTULUI

Anexa nr.3 la Codul etic şi de integritate

VIII. ETICA ŞI DEONTOLOGIA BIOCHIMISTULUI, BIOLOGULUI ŞI CHIMISTULUI

Anexa nr.4 la Codul etic şi de integritate

IX. ETICA ŞI DEONTOLOGIA CONSILIERULUI JURIDIC

Anexa nr.5 la Codul etic şi de integritate

X. COORDONAREA, MONITORIZAREA ŞI CONTROLUL APLICĂRII NORMELOR DE CONDUITĂ PROFESIONALĂ

Art. 27 Reglementări privind monitorizarea şi controlul aplicării normelor de conduită profesională

(1) Instituţia are obligaţia de a coordona, controla şi monitoriza respectarea normelor de conduită de către personalul din aparatul propriu sau din instituţiile aflate în subordine, coordonare sau sub autoritate, cu respectarea prevederilor legislaţiei specifice aplicabile.

(2) Normele de conduită sunt obligatorii pentru întreg personalul din cadrul instituţiei.

(3) În scopul îndeplinirii corespunzătoare a activităţilor prevăzute la alin. (1) instituţia exercită următoarele atribuţii:

a) urmăreşte aplicarea şi respectarea prevederilor prezentului Cod etic referitoare la conduita personalului în exercitarea funcţiilor deţinute;

b) soluţionează petiţiile şi sesizările primite privind încălcarea prevederilor prezentului Cod etic referitoare la conduita personalului sau le transmite spre soluţionare organului competent, conform legii;

c) elaborează analize şi rapoarte privind respectarea prevederilor prezentului Cod etic referitoare la conduita personalului în exercitarea funcţiilor deţinute;

d) asigură informarea publicului cu privire la conduita profesională la care este îndreptățit să se aștepte din partea personalului în exercitarea funcției;

e) asigură informarea personalului propriu cu privire la conduita ce trebuie respectată;

f) colaborează cu organizațiile neguvernamentale care au ca scop promovarea și apărarea intereselor legitime ale cetățenilor în relația cu personalul din administrația publică.

(4) Pentru informarea cetățenilor, **Spitalului Municipal Sebeș** are obligația de a asigura publicitatea și de a afișa normele privind conduita personalului la sediul unității sanitare, într-un loc vizibil.

Art. 28 Sesizarea

(1) Conducerea **Spitalului Municipal Sebeș** poate fi sesizată de orice persoană cu privire la:

a) încălcarea prevederilor prezentului Cod etic de către angajații contractuali;

b) constrângerea sau amenințarea exercitată asupra angajatului contractual pentru a-l determina să încalce dispozițiile legale în vigoare ori să le aplice necorespunzător.

(2) Sesizarea prevăzută la alin.(1) nu exclude sesizarea organului disciplinar competent, potrivit legii.

(3) Personalul contractual are obligația de a sesiza orice abatere care este săvârșită de către un angajat al instituției în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, abatere de la normele legale, procedurile, politicile interne ale **Spitalului Municipal Sebeș**, precum și de la lege.

(4) Angajații contractuali nu pot fi sancționați sau prejudiciați în nici un fel pentru sesizarea cu bună-credință a organelor disciplinare competente, în condițiile legii.

(5) Acțiunea de semnalare de către salariați a neregulilor trebuie să aibă un caracter transparent pentru eliminarea suspiciunii de delațiune și trebuie privită ca exercitarea unei îndatoriri profesionale.

(6) Angajații care semnalează nereguli de care, direct sau indirect, au cunoștință, sunt protejați împotriva oricăror discriminări, iar personalul de conducere din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș** au obligația de a întreprinde cercetările adecvate, în scopul elucidării celor semnalate, și de a lua, dacă este cazul, măsurile ce se impun.

(7) Cei care sesizează abateri de la normele prezentului Cod etic trebuie să aibă în vedere o justificare temeinică a faptelor expuse, pentru a evita formularea unor sesizări sau plângeri calomnioase, cu scopul doar de a denigra o anumită persoană sau un grup de persoane.

(8) Conducerea **Spitalului Municipal Sebeș**, va verifica actele și faptele pentru care au fost sesizați, cu respectarea confidențialității privind identitatea persoanei care a făcut sesizarea.

(9) Consiliul etic al **Spitalului Municipal Sebeș** analizează, cu scopul de a determina existența unui incident de etică sau a unei vulnerabilități etice, spețele ce privesc:

a) cazurile de încalcare a principiilor morale sau deontologice în relația pacient - cadru medico-sanitar și auxiliar din cadrul spitalului, prevazute în legislația specifică;

b) încălcarea drepturilor pacienților de către personalul medico-sanitar și auxiliar, prevazute în legislația specifică;

c) abuzuri săvârșite de către pacienți sau personalul medical asupra personalului medico-sanitar și auxiliar, prevazute în legislația specifică;

d) nerespectarea demnității umane.

(10) Managerul înaintează președintelui Consiliului etic toate sesizările adresate sau care revin în atribuțiile Consiliului etic și orice alte documente în legătura cu acestea.

Art. 29 Soluționarea sesizării

(1) Rezultatele activității de centralizare a sesizărilor sau petițiilor se consemnează într-un raport/proces-verbal pe baza căruia conducerea **Spitalului Municipal Sebeș** va formula recomandări cu privire la modul de corectare a deficiențelor constatate.

(2) Recomandările conducerii **Spitalului Municipal Sebeș** vor fi comunicate:

a) angajatului sau persoanei care a formulat sesizarea;

b) angajatului care face obiectul sesizării;

(3) În cazul în care în situația sesizată este implicat conducătorul **Spitalului Municipal Sebeș** ori adjunctul acestuia, recomandarea autorităților competente în monitorizarea implementării și aplicării Codului etic va fi transmisă și structurii ierarhic superioare **Spitalului Municipal Sebeș**.

(4) Membrii Consiliului etic analizează conținutul sesizărilor primite și propun soluții de rezolvare a sesizărilor folosind informații de natură legislativă, morală sau deontologică.

(5) În urma analizei, Consiliul etic, prin vot secret, adoptă hotărâri sau avize de etică, după caz.

(6) Secretarul Consiliului etic redactează procesul-verbal al ședinței, care este semnat de către toți membrii prezenți și asigură comunicarea hotărârii sau avizului etic către managerul spitalului, sub semnătura președintelui Consiliului etic, imediat după adoptare.

(7) Managerul spitalului dispune măsuri, în conformitate cu atribuțiile ce îi revin.

(8) Managerul spitalului asigură comunicarea hotărârii sau avizului etic către petent.

(9) Managerul spitalului asigură comunicarea acțiunilor luate ca urmare a hotărârii sau avizului etic, către Consiliul etic și petent, în termen de maximum 14 zile de la primirea comunicării.

XI. REGULI PRIVIND RĂSPUNDEREA

Art. 30 Tipuri de răspundere

(1) Încălcarea de către personalul contractual, cu vinovăție, a îndatoririlor atribuțiilor de serviciu ce le revin, atrage răspunderea administrativă, contravențională, civilă sau penală, după caz, în condițiile legii și ale prezentului Cod etic

(2) Comisia cu atribuții disciplinare are competența de a cerceta încălcarea prevederilor prezentului Cod etic și de a propune aplicarea sancțiunilor disciplinare în condițiile Legii nr. 53/2003 - Codul Muncii, republicată, cu completările și modificările ulterioare.

(3) În cazurile în care faptele săvârșite întrunesc elementele constitutive ale unor infracțiuni, vor fi sesizate organele de urmărire penală competente, în condițiile legii.

(4) Personalul contractual răspunde patrimonial, potrivit legii, în cazurile în care, prin faptele săvârșite cu încălcarea normelor de conduită profesională, aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice.

Art. 31 Răspunderea administrativ-disciplinară

(1) Personalul din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș** este responsabil pentru cunoașterea și respectarea normelor prevăzute în prezentul Cod etic.

(2) Încălcarea cu vinovăție de către angajați a îndatoririlor corespunzătoare funcției pe care o dețin și a normelor de conduită profesională și civică prevăzute de lege constituie abatere disciplinară și atrage răspunderea administrativ-disciplinară a acestora, în condițiile legii.

(3) Răspunderea administrativ-disciplinară se stabilește cu respectarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare și este supusă controlului instanțelor de contencios administrativ, în condițiile legii.

XII. SANCȚIUNI

Art. 32 Abaterea disciplinară

(1) Instituția dispune de prerogativă disciplinară, având dreptul de a aplica, potrivit legii, sancțiuni disciplinare angajaților săi ori de câte ori constată că aceștia au săvârșit o abatere disciplinară.

(2) Abaterea disciplinară reprezintă fapta săvârșită cu vinovăție de către angajații contractuali care constă într-o acțiune sau inacțiune prin care se încalcă obligațiile ce le revin din raportul de serviciu și care le afectează statutul socioprofesional și moral.

(3) Orice abatere de la normele de conduită stipulate în prezentul Cod etic poate fi considerată abatere disciplinară și tratată în consecință, conform prevederilor legale în vigoare și ale regulamentelor interne aplicabile.

Art. 33 Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:

a) întârzierea sistematică în efectuarea lucrărilor;

b) neglijența repetată în rezolvarea lucrărilor;

c) absențe nemotivate de la serviciu;

d) nerespectarea în mod repetat a programului de lucru;

e) intervențiile sau stăruințele pentru soluționarea unor cereri în afara cadrului legal;

f) nerespectarea secretului profesional sau a confidențialității lucrărilor cu acest caracter;

g) manifestări care aduc atingere prestigiului unității sanitare;

h) desfășurarea în timpul programului de lucru a unor activități cu caracter politic;

i) refuzul nemotivat de a îndeplini atribuțiile de serviciu;

j) refuzul nemotivat de a se supune controlului de medicina muncii și expertizelor medicale ca urmare a recomandărilor formulate de medicul de medicina muncii, conform prevederilor legale;

k) încălcarea prevederilor legale referitoare la îndatoriri, incompatibilități, conflicte de interese și interdicții stabilite prin lege altele decât cele referitoare la conflicte de interese și incompatibilități;

l) încălcarea prevederilor referitoare la incompatibilități dacă angajatul nu acționează pentru încetarea acestora într-un termen de 15 zile calendaristice de la data intervenirii cazului de incompatibilitate;

m) alte fapte prevăzute ca abateri disciplinare în actele normative aplicabile personalului contractual.

n) încălcarea altor obligații prevăzute în prezentul Cod etic.

Art. 34 Sancțiunile disciplinare constituie mijloace de constrângere prevăzute de lege, având ca scop apărarea ordinii disciplinare, dezvoltarea spiritului de răspundere pentru îndeplinirea conștiincioasă a îndatoririlor de serviciu și respectarea normelor de comportare, precum și pentru prevenirea producerii unor acte de indisciplină.

Art. 35 Sancțiunile disciplinare

(1) Săvârșirea de către personalul contractual a abaterilor de la art. 33, din prezentul Cod etic, se sancționează, conform Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

a) avertismentul scris;

b) retrogradarea din funcție, cu acordarea salariului corespunzător funcției în care s-a dispus retrogradarea, pentru o durată ce nu poate depăși 60 de zile;

c) reducerea salariului de bază pe o durată de 1 -3 luni cu 5 -10%;

d) reducerea salariului de bază și/sau, după caz, și a indemnizației de conducere pe o perioadă de 1 - 3 luni cu 5 -10%;

e) desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă.

(2) În cazul în care, prin statute profesionale aprobate prin lege specială, se stabilește un alt regim sancționator, va fi aplicat acesta.

(3) Sancțiunea disciplinară se radiază de drept în termen de 12 luni de la aplicare, dacă salariatului nu i se aplică o nouă sancțiune disciplinară în acest termen. Radierea sancțiunilor disciplinare se constată prin decizie emisă în formă scrisă.

(4) Pentru aceeași abatere disciplinară se poate aplica numai o singură sancțiune.

Art. 36 Individualizarea sancțiunii administrativ-disciplinare

La individualizarea sancțiunii disciplinare se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, de împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, de forma de vinovăție a autorului și de consecințele abaterii, de comportarea generală în exercitarea atribuțiilor de serviciu și, după caz, de existența în antecedentele acestuia a altor sancțiuni administrativ-disciplinare care nu au fost radiate în condițiile legii.

Art. 37 Aplicarea sancțiunilor disciplinare

(1) Potrivit art. 250 Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sancțiunea disciplinară se aplică în raport cu gravitatea abaterii disciplinare săvârșite de salariat, avându-se în vedere următoarele:

a) împrejurările în care fapta a fost săvârșită;

b) gradul de vinovăție a salariatului;

c) consecințele abaterii disciplinare;

d) comportarea generală în serviciu a salariatului;

e) eventualele sancțiuni disciplinare suferite anterior de către acesta.

(2) Sub sancțiunea nulității absolute, nicio măsură, cu excepția avertismentului scris, nu poate fi dispusă mai înainte de efectuarea unei cercetări disciplinare prealabile, în conformitate cu legislația în vigoare, Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

XIII. DISPOZIȚII FINALE

Art. 38 Armonizarea regulamentelor interne de organizare și funcționare

Spitalului Municipal Sebeș va armoniza regulamentele interne de organizare și funcționare sau codurile de conduită specifice, potrivit dispozițiilor prezentului Cod de conduită, în funcție de domeniul de activitate.

Art. 39 Informarea cu privire la prevederile Codului etic

a) _____, din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș**, va aduce la cunoștința fiecărui angajat drepturile și obligațiile ce i se aplică și care sunt stabilite prin prezentul Cod etic și de integritate.

b) _____ va aduce la cunoștința persoanelor nou angajate, sau persoanelor detașate de la un alt angajator, la momentul începerii activității, prevederile prezentului Cod etic și de integritate.

Art. 40 Asigurarea publicității

Pentru informarea personalului și cetățenilor, Codul etic și de integritate a personalului contractual din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș** va fi afișat la avizier și pe site-ul unității sanitare: http://spitalulsebes.ro/consiliul-de-etica/.

Art. 41 Actualizarea codului

Codul etic se revizuiește prin grija managerului ori de câte ori câte ori reglementările legale care au stat la baza elaborării lui se vor modifica.

Art. 42 Intrarea în vigoare

Codul etic și de integritate a personalului contractual din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș**, intră în vigoare la data aprobării lui de către manager prin Decizia nr._____ și aducerii la cunoștință publică.

ANEXA 1

I. PRINCIPIILE FUNDAMENTALE ALE EXERCITĂRII PROFESIEI DE MEDIC

Art. 43 Scopul și rolul profesiei medicale

Întreaga activitate profesională a medicului este dedicată exclusiv apărării vieții, sănătății și integrității fizice și psihice a ființei umane. Sănătatea omului este țelul suprem al actului medical.

Art. 44 Nediscriminarea

Actul profesional și întreaga activitate a medicului se vor exercita, respectiv desfășura fără niciun fel de discriminare, inclusiv în ceea ce privește starea de sănătate sau șansele de vindecare ale pacientului.

Art. 45 Respectul demnității ființei umane

În toate situațiile actul profesional, în oricare formă sau modalitate s-ar desfășura, se va face cu respectarea strictă a demnității umane ca valoare fundamentală a corpului profesional. Respectul datorat persoanei umane nu încetează nici după decesul acesteia.

Art. 46 Primordialitatea interesului și a binelui ființei umane

În toate deciziile cu caracter medical, medicul va trebui să se asigure că interesul și binele ființei umane prevalează interesului societății ori al științei. În exercitarea profesiei sale, medicul acordă prioritate intereselor pacientului, care primează asupra oricăror alte interese.

Art. 47 Obligativitatea normelor profesionale și a celor de conduită

Medicul trebuie să depună toate diligențele și să se asigure că decizia profesională pe care o ia sau intervenția cu caracter medical respectă normele și obligațiile profesionale și regulile de conduită specifice cazului respectiv.

Art. 48 Independența profesională

Medicul este dator să stăruie și să își apere independența profesională, fiind interzisă orice determinare a actului medical ori a deciziei profesionale de rațiuni de rentabilitate economică sau de ordin administrativ.

Art. 49 Caracterul relației medic-pacient

Relația medicului cu pacientul va fi una exclusiv profesională și se va clădi pe respectul acestuia față de demnitatea umană, pe înțelegere și compasiune față de suferință.

Art. 50 Obligația diligenței de mijloace

Medicul își va dedica întreaga știință și pricepere interesului pacientului său și va depune toată diligența pentru a se asigura că decizia luată este corectă, iar pacientul beneficiază de maximum de garanții în raport cu condițiile concrete, astfel încât starea sa de sănătate să nu aibă de suferit.

Art. 51 Principiul specializării profesionale

Cu excepția unor cazuri de urgență vitală, medicul acționează potrivit specialității, competențelor și practicii pe care le are.

Art. 52 Respectul față de confrați

De-a lungul întregii sale activități, medicul își va respecta confrații, ferindu-se și abținându-se să îi denigreze.

II. CONSIMȚĂMÂNTUL

Art. 53 Acordarea și retragerea consimțământului

(1) Nicio intervenție în domeniul sănătății nu se poate efectua decât după ce persoana vizată și-a dat consimțământul liber și în cunoștință de cauză.

(2) În aceleași condiții, consimțământul se poate retrage în orice moment de persoana vizată.

(3) Dispozițiile privind retragerea consimțământului sunt valabile și în ceea ce privește consimțământul exprimat, în condițiile legii, de altă persoană sau instituție decât persoana respectivă.

Art. 54 Consimțământul în cazul minorilor

(1) Atunci când, conform legii, un minor nu are capacitatea de a consimți la o intervenție, aceasta nu se poate efectua fără acordul reprezentantului său, autorizarea unei autorități sau a unei alte persoane ori instanțe desemnate prin lege.

(2) Medicul, în funcție de vârsta și gradul de maturitate a minorului și numai strict în interesul acestuia, poate lua în considerare și părerea minorului.

Art. 55 Consimțământul persoanelor fără capacitatea de a consimți

Atunci când, conform legii, un major nu are, din cauza unui handicap mintal, a unei boli sau dintr-un motiv similar, capacitatea de a consimți la o intervenție, aceasta nu se poate efectua fără acordul reprezentantului său ori fără autorizarea unei autorități sau a unei persoane ori instanțe desemnate prin lege.

Art. 56 Informarea prealabilă și adecvată a persoanei

(1) Medicul va solicita și va primi consimțământul numai după ce, în prealabil, persoana respectivă sau cea îndreptățită să își dea acordul cu privire la intervenția medicală a primit informații adecvate în privința scopului și naturii intervenției, precum și în privința consecințelor și a riscurilor previzibile și în general acceptate de societatea medicală.

(2) Pe cât posibil, medicul va urmări ca informarea să fie adecvată și raportată persoanei care urmează să își manifeste consimțământul.

Art. 57 Lipsa consimțământului în situații de urgență

Atunci când, din cauza unei situații de urgență, nu se poate obține consimțământul adecvat, se va putea proceda imediat la orice intervenție indispensabilă din punct de vedere medical în folosul sănătății persoanei vizate.

Art. 58 Consimțământul implicit

În interesul pacientului sunt valabile și vor fi luate în considerare autorizările și dorințele exprimate anterior cu privire la o intervenție medicală de către un pacient care, în momentul noii intervenții, nu este într-o stare care să îi permită să își exprime voința sau dacă prin natura sa actul medical are o succesiune și o repetabilitate specifică.

III. SECRETUL PROFESIONAL ȘI ACCESUL LA DATELE REFERITOARE LA STAREA DE SĂNĂTATE

Art. 59 Secretul profesional

(1) Medicul va păstra secretul profesional și va acționa în acord cu dreptul legal al fiecărei persoane la respectul vieții sale private din punctul de vedere al informațiilor referitoare la sănătatea sa.

(2) Fac obiectul secretului profesional tot ceea ce medicul, în timpul exercitării profesiei sale, a aflat direct sau indirect în legătură cu viața intimă a bolnavului, a familiei, a aparținătorilor, precum și probleme de diagnostic, prognostic, tratament, diverse circumstanțe în legătură cu boala.

Art. 60 Întinderea obligației de păstrare a secretului profesional

(1) Obligația medicului de a păstra secretul profesional este opozabilă inclusiv față de membrii familiei persoanei respective.

(2) Obligația medicului să păstreze secretul profesional persistă și după ce persoana respectivă a încetat să îi fie pacient sau a decedat.

(3) Secretul profesional trebuie păstrat și față de aparținători, dacă pacientul nu dorește altfel.

(4) Secretul profesional trebuie păstrat față de colegi, cadre sanitare și instituțiile medicale care nu sunt implicate în actul medical al pacientului în cauză. În comunicările științifice cazurile vor fi în așa fel prezentate încât identitatea bolnavului să nu poată fi recunoscută.

(5) În cazul în care nu este contrar intereselor pacientului, medicul curant va permite accesul mass-media la pacient numai cu acceptul acestuia. Conducerea unității medicale, prin Directorul Medical este obligat să ia toate măsurile în așa fel încât accesul mass-media la pacient să se facă numai cu acceptul medicului curant și al pacientului. Acordarea de informații cu privire la un anumit caz se poate face numai cu acordul pacientului, al medicului curant și al conducerii unității medicale.

(6) Evidențele medicale trebuie păstrate ca materiale secrete profesionale.

Art. 61 Transmiterea datelor referitoare la sănătatea persoanei

(1) Medicul va gestiona informația medicală în baza prevederilor prezentului cod, ale legislației în vigoare sau în baza mandatului pacientului.

(2) Obligația medicului de informare nu mai subzistă în cazul în care pacientul decide, sub semnătură, că nu mai dorește să fie informat în cazul în care informațiile prezentate de către medic i-ar cauza suferință.

Art. 62 Derogări de la regula păstrării secretului profesional

Derogările de la dreptul fiecărei persoane la respectul vieții sale private din punctul de vedere al informațiilor referitoare la sănătate sunt numai cele prevăzute în mod expres de lege.

IV. REGULI GENERALE DE COMPORTAMENT ÎN ACTIVITATEA MEDICALĂ

Art. 63 Comportamentul profesional și etic

(1) Medicul trebuie să fie un model de comportament profesional și etic, fiind în permanență preocupat de creșterea nivelului său profesional și moral, a autorității și prestigiului profesiunii medicale.

(2) Comportamentul profesional implică, fără a se limita la preocuparea constantă și permanentă a medicului pentru aflarea, pe orice cale, inclusiv prin intermediul formelor de educație medicală

continuă, a celor mai noi descoperiri, procedee și tehnici medicale asimilate și agreate de comunitatea medicală.

Art. 64 Fapte și acte nedeontologice

Sunt contrare principiilor fundamentale ale exercitării profesiei de medic, în special, următoarele acte:

a) practicarea eutanasiei și eugeniei;

b) cu excepția situațiilor prevăzute de lege sau de normele profesiei, refuzul acordării serviciilor medicale;

c) abandonarea unui pacient care necesită servicii de urgență sau se află în pericol fără asigurarea că acesta a fost preluat de o altă unitate medicală sau de un alt medic ori că beneficiază de condiții adecvate situației în care se află și stării sale de sănătate;

d) folosirea unor metode de diagnostic sau tratament nefundamentate științific sau neacceptate de comunitatea medicală, cu risc pentru pacient;

e) cu excepția urgențelor vitale, exercitarea profesiei medicale în condiții care ar putea compromite actul profesional sau ar putea afecta calitatea actului medical;

f) emiterea unui document medical de complezență sau pentru obținerea unui folos nelegal sau imoral;

g) emiterea unui document medical pentru care nu există competență profesională;

h) atragerea clientelei profitând de funcția ocupată sau prin intermediul unor promisiuni oneroase și neconforme cu normele publicității activităților medicale;

i) folosirea, invocarea sau lăsarea impresiei deținerii unor titluri profesionale, specialități ori competențe profesionale neconforme cu realitatea;

j) încălcarea principiilor fundamentale ale exercitării profesiei de medic;

k) respingerea publică, cu excepția dezbaterilor din comunitatea medicală, a unor mijloace de diagnostic, tratament și profilaxie recunoscute de comunitatea științifică academică medicală, precum și recomandarea publică a unor tratamente nefundamentate științific.

Art. 65 Atingeri ale independenței profesionale

Constituie o atingere gravă adusă caracterului independent al profesiei medicale următoarele acte:

a) cu excepția situațiilor prevăzute de lege și cu anunțarea prealabilă a organelor profesiei, asocierea sau colaborarea, sub orice formă și în orice modalitate, directă ori indirectă, dintre un medic și o persoană care produce sau distribuie medicamente;

b) reclama, în orice mod, la medicamente, suplimente alimentare, aparatură medicală sau alte produse de uz medical;

c) implicarea, direct sau indirect, în distribuția de medicamente, suplimente alimentare, dispozitive medicale, aparatură medicală sau de alte produse de uz medical;

d) încălcarea principiului transparenței în relația cu producătorii și distribuitorii de medicamente și produse medicale;

e) primirea unor donații sub formă de cadouri în bani sau în natură ori alte avantaje, a căror valoare le face să își piardă caracterul simbolic și care pot influența actul medical, de la una dintre entitățile prevăzute la lit. a)-c).

Art. 66 Principiului transparenței

(1) Medicul va solicita și va accepta numai sponsorizarea activităților realizate strict în interes profesional și va încheia contractul numai în măsura în care nu există o condiționare de orice fel cu privire la obținerea de către sponsor a unor foloase nelegale ori de natură a influența decizia sau prescripția medicală.

(2) Medicul va informa spitalul despre existența unei cereri de sponsorizare și despre numele sponsorului înaintea încheierii contractului de sponsorizare. Dacă angajatorul sau beneficiarul se oferă în scris și în timp util să finanțeze el activitatea în considerentul căreia a fost solicitată sponsorizarea, medicul va renunța la cererea de sponsorizare.

(3) Medicul va ține evidența sponsorizărilor și va informa colegiul teritorial în termen de 60 de zile dacă valoarea unei sponsorizări sau valoarea totală a sponsorizărilor depășește cuantumul stabilit prin decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor din România.

(4) În toate situațiile în care sunt sponsorizate activități ce urmează să aibă loc în afara României, înaintea executării contractului de sponsorizare, medicul va depune un exemplar și la colegiul teritorial la care este înregistrat.

(5) Contractele de sponsorizare vor fi păstrate pe o durată de 1 (un) an de la data executării lor și, la cerere, vor fi puse la dispoziția organelor corpului profesional.

(6) Prevederile alin. (3), (4) și (5) se vor aplica și în cazul în care medicul va fi prestator de servicii ori cesionar de drepturi de autor către un producător ori distribuitor de medicamente, produse medicale ori dispozitive medicale.

(7) Colegiile teritoriale pot înființa un serviciu de informare a medicilor cu privire la încheierea, executarea și implicațiile juridice ale contractelor de sponsorizare.

Art. 67 Caracterul nemediat al relației medic-pacient

Cu excepția unor situații obiectiv excepționale și imposibil de înlăturat, orice decizie medicală se va baza în primul rând pe examinarea personală și nemediată a pacientului de către medicul respectiv.

Art. 68 Limitele angajamentului profesional

(1) În orice situație, angajamentul profesional al medicului nu poate depăși competența profesională, capacitatea tehnică și de dotare a cabinetului spitalului ori baza materială afectată, inclusiv prin convenții sau colaborări ferme cu alte unități sanitare.

(2) Dacă medicul nu are suficiente cunoștințe ori experiența necesară pentru a asigura o asistență medicală corespunzătoare, acesta va solicita un consult adecvat situației sau va îndruma bolnavul către un astfel de consult la o altă unitate medicală. Aceleași dispoziții se vor aplica și în cazul în care dotarea tehnică și materială a spitalului sau intervenția medicală nu este adecvată consultului, stabilirii diagnosticului sau intervenției medicale.

Art. 69 Diligența de claritate

Medicul care a răspuns unei solicitări cu caracter medical se va asigura că persoana respectivă a înțeles pe deplin prescripția, recomandarea sau orice altă cerință a medicului, precum și cu privire la faptul că pacientul este, după caz, preluat de o altă unitate medicală ori în supravegherea altui specialist în domeniu.

Art. 70 Colaborarea cu alți specialiști

(1) În situația în care pacientul a fost preluat sau îndrumat către un alt specialist, medicul va colabora cu acesta din urmă, punându-i la dispoziție orice fel de date sau informații cu caracter medical referitoare la persoana în cauză și informându-l cu privire la orice altă chestiune legată de starea de sănătate a acesteia.

(2) Recomandările formulate de alți specialiști în scris, inclusiv sub forma scrisorii medicale, nu au caracter obligatoriu pentru medicul curant, acesta având libertate de decizie, conform propriilor competențe profesionale și situației particulare a pacientului.

Art. 71 Consultul în echipă

În situația în care este necesar, medicul, cu consimțământul pacientului sau, după caz, al persoanei, respectiv al instituției abilitate, va solicita părerea unuia sau mai multor medici, cu care se poate consulta, pentru luarea celor mai adecvate măsuri în interesul pacientului.

Art. 72 Luarea deciziei și comunicarea ei

(1) În cazul unui consult organizat de către medicul curant în condițiile art. 28, luarea și comunicarea deciziei finale aparțin medicului care l-a organizat.

(2) Dacă opinia majorității medicilor participanți la un consult organizat în condițiile art. 28 diferă de a medicului care a organizat consultul, pacientul ori, după caz, instituția sau persoana abilitată va fi informată.

Art. 73 Dreptul la o a doua opinie medicală

În toate situațiile medicul va respecta dreptul pacientului de a obține o a doua opinie medicală.

Art. 74 Actul medical de la distanță

Investigația ori intervenția medicală la distanță, în oricare dintre formele și modalitățile existente, este permisă numai în situația în care pacientul este asistat nemijlocit de către medicul său, iar scopul investigației și procedurilor la care este supus pacientul este acela de a ajuta medicul să determine diagnosticul, să stabilească tratamentul sau să întreprindă orice altă măsură medicală necesară finalizării actului medical sau intervenției medicale în cazul operaților. Excepție fac situațiile de urgență.

Art. 75 Finalizarea obligației asumate

(1) Medicul se va asigura că pacientul a înțeles natura și întinderea relației medic-pacient, că are o așteptare corectă cu privire la rezultatele actului medical și la serviciile medicale pe care acesta urmează să le primească.

(2) Odată încheiată înțelegerea medic-pacient, medicul este ținut să ducă la îndeplinire toate obligațiile asumate, așa cum rezultă ele din înțelegerea părților, dintr-un document scris dacă există sau din obiceiurile și cutumele profesiei medicale.

Art. 76 Refuzul acordării serviciilor medicale

(1) Refuzul acordării asistenței medicale poate avea loc strict în condițiile legii sau dacă prin solicitarea formulată persoana în cauză îi cere medicului acte de natură a-i știrbi independența profesională, a-i afecta imaginea sau valorile morale ori solicitarea nu este conformă cu principiile fundamentale ale exercitării profesiei de medic, cu scopul și rolul social al profesiei medicale.

(2) În toate cazurile, medicul îi va explica persoanei respective motivele care au stat la baza refuzului său, se va asigura că prin refuzul acordării serviciilor medicale viața sau sănătatea persoanei în cauză nu este pusă în pericol și, în măsura în care refuzul este bazat pe încălcarea convingerilor sale morale, va îndruma persoana în cauză spre un alt coleg sau o altă unitate medicală.

V. ACTIVITĂȚILE CONEXE ACTULUI MEDICAL

Art. 77 Legalitatea și realitatea conținutului documentelor medicale

Medicul va elibera persoanelor îndreptățite numai documentele permise de lege și care atestă realitatea medicală așa cum rezultă aceasta din datele și informațiile pe care medicul le deține în mod legal ori așa cum a rezultat ea în urma exercitării profesiei cu privire la persoana respectivă.

Art. 78 Conformitatea documentului medical cu specialitatea medicală

(1) Documentele medicale referitoare la starea de sănătate a pacientului, întocmite de medic în urma exercitării personale a profesiei, vor fi în limita specialității și competențelor profesionale ale medicului respectiv.

(2) Orice activitate medicală se va consemna în documente adecvate înregistrării activității respective și se va finaliza printr-un înscris medical.

Art. 79 Obligații referitoare la sănătatea publică

(1) Medicul are obligația profesională și legală să se îngrijească de respectarea regulilor de igienă și de profilaxie. În acest scop, ori de câte ori are ocazia și este cazul, el va semnala persoanelor respective responsabilitatea ce le revine acestora față de ele însele, dar și față de comunitate și colectivitate.

(2) Medicul are obligația morală de a aduce la cunoștință organelor competente orice situație de care află și care reprezintă un pericol pentru sănătatea publică.

Art. 80 Semnalarea erorilor profesionale

(1) Medicul care ia cunoștință despre fapte care, în opinia lui, ar putea constitui erori profesionale va informa prin scrisoare medicală medicul autor al faptei.

(2) Dacă eroarea nu este corectată ori apreciază că nu s-au întreprins toate măsurile adecvate situației, medicul va sesiza în mod cât mai detaliat organismele corpului profesional și, cu excepția situațiilor prevăzute de lege, nu va face publice datele.

Art. 81 Primordialitatea concilierii

În orice situație litigioasă ori divergență profesională, înaintea oricărui demers public este obligatorie procedura de conciliere din cadrul corpului profesional.

Art. 82 Obligația de sprijin reciproc și de loialitate

În toate situațiile și împrejurările legate de exercitarea obligațiilor profesionale, medicii își vor acorda sprijin reciproc și vor acționa cu loialitate unul față de celălalt. Obligația de sprijin și loialitate subzistă și față de corpul profesional și organismele sale.

Art. 83 Concurența loială

(1) Este interzisă practicarea concurenței neloiale în exercitarea activității medicale sau în legătură cu aceasta, inclusiv prin practicarea unor tarife minimale, vădit disproporționate față de costul real al serviciului medical, în scopul atragerii clientelei.

(2) Prin concurență neloială se înțelege orice acțiune, atitudine sau altă formă de manifestare a medicului, personalului angajat, colaboratorilor ori interpușilor acestora, făcută cu scopul de a menține sau atrage clientela ori de a crește veniturile obținute din activitatea medicală, în detrimentul altor concurenți, cum ar fi:

a) deturnarea sau încercarea de deturnare a clientelei prin discreditarea profesională a unui confrate;

b) perceperea unor onorarii subevaluate în raport cu prețul pieței sau calitatea prestației, atât din punctul de vedere al prestigiului profesiei, cât și din punctul de vedere al onestității față de pacient, cu scopul de a atrage clientelă ori de a crește veniturile obținute din activitatea medicală, în detrimentul altor concurenți, cu riscul de a oferi servicii la niveluri calitative inferioare, precum și acordarea unor reduceri/scutiri/eșalonări de onorarii;

c) atragerea/fidelizarea clientelei cu avantaje materiale, oferite sub orice formă;

d) racolarea personalului instruit și format la o unitate medicală concurentă;

e) determinarea reprezentanților oricăror autorități/instituții de a sfătui toți solicitanții să se adreseze unei anumite unități medicale;

f) neemiterea sau emiterea neregulată a chitanțelor/bonurilor fiscale/facturilor pentru serviciile taxate;

g) participarea sau colaborarea la evenimente (audio, video, pe suport informatic etc.) cu scopul de a-și face publicitate în vederea atragerii de clientelă, în alte condiții decât cele prevăzute de lege și de prezentul cod;

h) însărcinarea unui profesionist, chiar și cu titlu gratuit, de a procura clienți ori a face reclamă;

i) oferirea de avantaje materiale oricărei persoane pentru atragerea clientelei;

j) orice alte acte sau fapte în accepțiunea prezentului alineat, care vor fi calificate ca atare de către comisia de disciplină, din oficiu sau ca răspuns la sesizări.

(3) Este admis serviciul gratuit în scopuri filantropice și nu pentru a menține sau atrage clientelă ori pentru a crește veniturile obținute din activitatea medicală, în detrimentul altor concurenți, în cazuri justificate cum ar fi:

a) prestații efectuate rudelor până la gradul al III-lea inclusiv sau unui alt medic;

b) servicii medicale acordate persoanelor paupere, care nu își pot permite costul lor;

c) alte situații cu caracter excepțional reglementate legal.

VI. CERCETAREA MEDICALĂ

Art. 84 Principiul legalității și eticii cercetării medicale

Orice activitate de cercetare medicală va fi efectuată cu respectarea strictă a principiilor fundamentale ale exercitării profesiei de medic, în respect deplin față de ființa și de specia umană și cu respectarea strictă a condițiilor prevăzute de lege și normele profesiei.

Art. 85 Cercetarea pe ființa umană

Cercetarea pe ființa umană are caracter de excepție și poate fi făcută numai dacă, în mod cumulativ, sunt întrunite următoarele condiții:

a) nu există nicio metodă alternativă la cercetarea pe ființe umane de eficacitate comparabilă;

b) riscurile la care se poate expune persoana nu sunt disproporționate în comparație cu beneficiile potențiale ale cercetării;

c) proiectul de cercetare a fost aprobat de instanța sau autoritatea competentă după ce a făcut obiectul unei examinări independente asupra pertinenței sale științifice, inclusiv al unei evaluări a importanței obiectivului cercetării, precum și al unei examinări pluridisciplinare a acceptabilității sale pe plan etic;

d) persoana asupra căreia se fac cercetări este informată asupra drepturilor sale și asupra garanțiilor prevăzute prin lege pentru protecția sa;

e) consimțământul a fost dat în mod expres, specific și a fost consemnat în scris. Acest consimțământ poate fi retras expres în orice moment.

Art. 86 Cercetarea pe persoana fără capacitatea de a consimți

Nu poate fi desfășurată activitate de cercetare științifică medicală pe o persoană care nu are capacitatea de a consimți decât dacă sunt întrunite cumulativ condițiile următoare:

a) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 43 lit. a) -d);

b) rezultatele cercetării au potențialul de a produce beneficii reale și directe pentru sănătatea sa;

c) cercetarea nu se poate efectua cu o eficacitate comparabilă pe subiecți capabili să își dea consimțământul;

d) autorizarea necesară prevăzută la art. 43 lit. c) a fost dată specific și în scris;

e) persoana în cauză nu are obiecții.

Art. 87 Diligența medicului

Medicul este dator să depună toată diligența și să stăruie pentru lămurirea tuturor împrejurărilor de fapt și de drept atunci când este implicat într-o activitate de cercetare medicală. În caz de nevoie, pentru lămurirea deplină, medicul este dator să solicite sprijinul organismelor profesiei medicale.

Art. 88 Intervenția asupra persoanei

Nicio persoană nu va putea fi supusă experiențelor, testelor, prelevărilor, tratamentelor sau altor intervenții în scop de cercetare decât în condițiile expres și limitativ prevăzute de lege.

Art. 89 Prelevarea și transplantul de organe, țesuturi și celule de origine umană de la donatori în viață

(1) Prelevarea și transplantul de organe, țesuturi și celule de origine umană de la donatori în viață se fac exclusiv în cazurile și condițiile prevăzute de lege, cu acordul scris, liber, prealabil și expres al acestora și numai după ce persoana respectivă a fost informată, în prealabil, asupra riscurilor intervenției. În toate cazurile, până în momentul prelevării, donatorul poate reveni asupra consimțământului dat.

(2) În afara cazurilor expres prevăzute de lege este interzisă prelevarea de organe, țesuturi și celule de origine umană de la minori, precum și de la persoane aflate în viață, dar lipsite de discernământ din cauza unui handicap mintal, unei tulburări mintale grave sau dintr-un alt motiv similar.

Art. 90 Prelevarea de organe, țesuturi și celule umane de la persoane decedate

Prelevarea de organe, țesuturi și celule umane, în scop terapeutic sau științific, de la persoane decedate se efectuează numai în condițiile prevăzute de lege, cu acordul scris, exprimat în timpul vieții, al persoanei decedate sau, în lipsa acestuia, cu acordul scris, liber, prealabil și expres dat, în ordine, de soțul supraviețuitor, de părinți, de descendenți ori, în sfârșit, de rudele în linie colaterală până la gradul al patrulea inclusiv.

Art. 91 Limitări ale cercetării medicale

Sunt contrare scopului și rolului profesiei de medic următoarele activități în domeniul cercetării medicale:

a) orice intervenție medicală asupra caracterelor genetice prin care se urmărește modificarea descendenței unei persoane. Excepție fac situațiile care privesc prevenirea și tratamentul unor maladii genetice, situație în care se vor obține toate autorizările adecvate;

b) orice intervenție prin care se urmărește crearea unei ființe umane genetic identică cu altă ființă umană vie sau moartă;

c) crearea de embrioni umani în scopuri de cercetare;

d) orice intervenție de natură a determina sexul viitorului copil. Excepție fac situațiile în care în mod obiectiv este necesară determinarea sexului în scopul evitării unei boli ereditare grave legate de sexul viitorului copil;

e) examinarea caracteristicilor genetice ale unei persoane în alt scop decât medical și strict în condițiile și procedurile legale;

f) orice intervenție prin care s-ar urmări sau s-ar determina selecția persoanelor ori s-ar aduce atingere speciei umane;

g) participarea sau implicarea într-o activitate de identificare a unei persoane pe baza amprentelor sale genetice altfel decât în cadrul unei proceduri judiciare penale ori civile sau în scopuri strict medicale ori de cercetare științifică, ambele efectuate strict în condițiile legii;

h) participarea la orice fel de acte care au ca obiect conferirea unei valori patrimoniale corpului uman, elementelor sau produselor sale, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege.

VII. PUBLICITATEA ACTIVITĂȚILOR MEDICALE

Art. 92 Scopul publicității

(1) Publicitatea formelor de exercitare a profesiei este destinată să asigure publicului informații cu privire la activitatea desfășurată de acestea.

(2) Publicitatea trebuie să fie veridică, neînșelătoare, să respecte secretul profesional și să fie realizată cu demnitate și prudență.

(3) Indiferent de mijlocul de publicitate utilizat, toate mențiunile laudative sau comparative și toate indicațiile referitoare la identitatea pacienților sunt interzise.

(4) Mijloacele de publicitate a formelor de exercitare a profesiei nu pot fi folosite ca reclamă în scopul dobândirii de clientelă.

Art. 93 Mijloacele de publicitate

(1) Nu este permisă utilizarea următoarelor mijloace de publicitate:

a) oferirea serviciilor prin prezentare proprie sau prin intermediar la domiciliul ori reședința unei persoane sau într-un loc public;

b) propunerea personalizată de prestări de servicii efectuată de o formă de exercitare a profesiei, fără ca aceasta să fi fost în prealabil solicitată în acest sens, indiferent dacă aceasta este făcută sau nu în scopul racolării de pacienți;

c) acordarea de consultații medicale realizate pe orice suport material, precum și prin orice alt mijloc de comunicare în masă, inclusiv prin emisiuni radiofonice sau televizate, cu excepția acelora avizate de Colegiul Medicilor din România sau de alte organisme acreditate de acesta în acest scop.

d) În cadrul aparițiilor în mediile de informare, medicul va putea prezenta procedee de diagnostic și tratament, tehnici medicale specifice ori alte procedee și mijloace de investigare, dar nu va putea folosi acest prilej pentru a-și face reclamă pentru sine sau pentru orice altă firmă implicată în producția de medicamente, suplimente alimentare ori dispozitive medicale.

Art. 94 Corespondența

Cărțile de vizită profesionale ale medicului care își desfășoară activitatea în cadrul spitalului pot cuprinde mențiunile permise corespondenței, precum și calitatea medicului în forma de exercitare a profesiei.

Art. 95 Pagina web

(1) Medicii, precum și formele de exercitare a profesiei pot avea un website care poate cuprinde mențiuni referitoare la activitatea desfășurată, precum și pe cele permise corespondenței ori publicității.

(2) Conținutul și modul de prezentare a adresei de internet trebuie să respecte demnitatea și onoarea profesiei, precum și secretul profesional.

(3) Pagina web nu poate cuprinde nicio intercalare cu caracter de reclamă sau mențiune publicitară pentru un produs sau serviciu diferit de activitățile pe care are dreptul să le furnizeze medicul sau respectiva formă de exercitare a profesiei.

(4) Pagina web nu poate conține legături către alte adrese al căror conținut ar fi contrar principiilor esențiale ale profesiei de medic.

(5) Pentru realizarea cerințelor menționate la alin. (4), medicul sau forma de exercitare a profesiei deținătoare a paginii web trebuie să asigure în mod regulat vizitarea și evaluarea paginilor proprii și a paginilor la care este permis accesul pe baza legăturilor realizate prin intermediul adresei proprii și trebuie să dispună fără întârziere eliminarea lor în cazul în care conținutul și forma acestora sunt contrare principiilor esențiale privind exercitarea profesiei de medic.

VIII. JUDECAREA CAUZELOR DEONTOLOGICE

Art. 96 Celeritatea

(1) Cercetarea şi analiza oricărei sesizări privind existenţa unei posibile încălcări a dispoziţiilor codului de deontologie medicală se fac cu celeritate de către persoanele desemnate cu cercetarea faptei ori de către cei cărora le-au fost solicitate date în legătură cu soluţionarea sesizării, fiind obligate să acţioneze cu maximă diligenţă, netergiversând sau prelungind realizarea atribuţiilor, respectiv comunicarea datelor solicitate.

(2) În adresa de solicitare a unor date şi informaţii necesare soluţionării cauzei disciplinare se va indica data până la care urmează să se facă comunicarea datelor sau informaţiilor solicitate.

Art. 97 Prezumţia de nevinovăţie

(1) Cercetarea şi analiza oricărei sesizări se vor face având în vedere şi respectând prezumţia de nevinovăţie a medicului.

(2) Persoanele desemnate cu cercetarea sesizării ori membrii comisiei de disciplină vor acţiona cu tact şi moderaţie, fără a se antepronunţa sau a emite opinii personale în niciun mod şi în niciun sens pe timpul soluţionării sesizării.

Art. 98 Imparţialitatea

(1) Persoana desemnată cu cercetarea faptei reclamate ori membrii comisiei de disciplină care are/au vreun interes personal în cauză, în orice mod, ori are/au legături de rudenie cu medicul care face obiectul cercetării sau cu persoana care a făcut reclamaţia îl va/vor informa pe preşedintele comisiei de disciplină, care va decide, după caz, menţinerea sau înlocuirea persoanei în cauză.

(2) Dispoziţiile alin. (1) se aplică şi în situaţia existenţei unor situaţii conflictuale.

(3) Nicio persoană implicată în cercetarea sau soluţionarea cauzei disciplinare nu va putea face declaraţii publice cu privire la cauza respectivă până la soluţionarea ei definitivă.

Art. 99 Contradictorialitatea scrisă

(1) Comisia de disciplină va stărui pentru obţinerea în scris a poziţiei fiecărei părţi implicate în cauza disciplinară.

(2) Contradictorialitatea orală directă se va desfăşura doar în condiţiile în care pentru soluţionarea cauzei este strict necesară, neputându-se soluţiona cauza altfel. În acest caz, preşedintele şedinţei va acţiona cu tact şi înţelegere, fiind interzise adresările directe între persoanele implicate sau emiterea de către membrii comisiei de disciplină a unor aprecieri ori opinii în legătură cu cauza respectivă.

Art. 100 Opinia de specialitate

(1) În funcție de cauza supusă cercetării disciplinare, comisia de jurisdicție profesională și/sau comisia de disciplină pot/poate solicita o opinie de specialitate de la medici specialiști cu reputație în domeniu.

(2) Dispozițiile art. 55 se aplică și în ceea ce privește specialiștii.

Art. 101 Desfășurarea audierilor

(1) În cauza supusă soluționării, membrii comisiei de disciplină se vor adresa persoanelor audiate exclusiv prin intermediul președintelui comisiei sau solicitându-i acestuia permisiunea și exclusiv pentru a-i pune persoanei în cauză întrebări utile și relevante soluționării cauzei.

(2) Pe timpul audierii este interzisă emiterea de către membrii comisiei de disciplină a unor opinii personale sau aprecieri de orice natură. În caz de nevoie, președintele comisiei poate interveni și restabili cadrul decent al audierilor, inclusiv prin suspendarea ședinței comisiei.

IX. RĂSPUNDEREA DISCIPLINARĂ

Art. 102 Constituie abatere disciplinară:

(1) nerespectarea legilor și regulamentelor profesiei medicale, a Codului de deontologie medicală și a regulilor de bună practică profesională, a Statutului Colegiului Medicilor din România, a Codului etic și de integritate a personalului din cadrul Spitalului Municipal Sebeș, a deciziilor obligatorii adoptate de organele de conducere ale Colegiului Medicilor din România, precum și orice fapte săvârșite în legătură cu profesia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale Colegiului Medicilor din România.

(2) faptele prevăzute în art. 33 în Codul etic și de integritate a personalului din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș.**

X. DISPOZIȚII FINALE

Art. 103 Raporturi cu alți profesioniști în domeniul medical

Medicii vor avea raporturi bune, în interesul pacienților, cu ceilalți profesioniști din domeniul medical.

Art. 104 Aplicarea codului de deontologie medicală

Prezentul cod de deontologie medicală se aplică tuturor medicilor care exercită profesia în cadrul Spitalului Municipal Sebeș.

ANEXA II. ETICA ŞI DEONTOLOGIA ASISTENTULUI MEDICAL GENERALIST, MOAŞEI ŞI A ASISTENTULUI MEDICAL

I. Principii generale

Art. 105 Codul de etică şi deontologie al asistentului medical generalist, al moaşei şi al asistentului medical din România cuprinde un ansamblu de principii şi reguli ce reprezintă valorile fundamentale în baza cărora se exercită profesia de asistent medical generalist, profesia de moaşă şi profesia de asistent medical pe teritoriul României.

Art. 106 Codul de etică şi deontologie al asistentului medical generalist, al moaşei şi al asistentului medical din România are drept principal scop:

a) ocrotirea drepturilor pacienţilor;

b) respectarea obligaţiilor profesionale de către asistenţii medicali generalişti, moaşe şi asistenţii medicali;

c) apărarea demnităţii şi a prestigiului profesiunii de asistent medical generalist, de moaşă şi de asistent medical;

d) recunoaşterea profesiei, a responsabilităţii şi încrederii conferite de societate, precum şi a obligaţiilor interne ce derivă din această încredere.

Art. 107 Principiile fundamentale în baza cărora se exercită profesia de asistent medical generalist, profesia de moaşă şi profesia de asistent medical pe teritoriul României sunt următoarele:

a) exercitarea profesiei se face exclusiv în respect faţă de viaţa şi de persoana umană;

b) în orice situaţie primează interesul pacientului şi sănătatea publică;

c) respectarea în orice situaţie a drepturilor pacientului;

d) colaborarea, ori de câte ori este cazul, cu toţi factorii implicaţi în asigurarea stării de sănătate a pacientului;

e) acordarea serviciilor se va face la cele mai înalte standarde de calitate posibile, pe baza unui nivel înalt de competenţe, aptitudini practice şi performanţe profesionale fără niciun fel de discriminare;

f) în exercitarea profesiei asistenţii medicali generalişti, moaşele şi asistenţii medicali trebuie să dovedească loialitate şi solidaritate unii faţă de alţii în orice împrejurare, să îşi acorde colegial ajutor şi asistenţă pentru realizarea îndatoririlor profesionale;

g) asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali trebuie să se comporte cu cinste și demnitate profesională și să nu prejudicieze în niciun fel profesia sau să submineze încrederea pacientului.

II. RESPONSABILITATEA PERSONALĂ, INTEGRITATEA ȘI INDEPENDENȚA PROFESIONALĂ A ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI

Art. 108 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical trebuie să evite în exercitarea profesiei atitudinile ce aduc atingere onoarei profesiei și să evite tot ceea ce este incompatibil cu demnitatea și moralitatea individuală și profesională.

Art. 109 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical au obligația să manifeste o conduită ireproșabilă față de bolnav, respectând întotdeauna demnitatea acestuia.

Art. 110 În caz de pericol public, asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical nu au dreptul să își abandoneze bolnavii, cu excepția unui ordin formal al unei autorități competente, conform legii.

Art. 111 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical sunt răspunzători pentru fiecare dintre actele lor profesionale.

Art. 112 Pentru riscurile ce decurg din activitatea profesională, asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali din sistemul public sau privat încheie o asigurare de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională.

Art. 113 Încredințarea atribuțiilor proprii unor persoane lipsite de competență constituie greșeală deontologică.

Art. 114 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical trebuie să comunice cu pacientul într-o manieră adecvată, folosind un limbaj respectuos, minimalizând terminologia de specialitate pe înțelesul acestora.

Art. 115 Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical trebuie să evite orice modalitate de a cere recompense, altele decât formele legale de plată.

III. RAPORTURI PROFESIONALE CU ALȚI PROFESIONIȘTI DIN DOMENIUL MEDICO-SANITAR ȘI INSTITUȚII

Art. 116 Raporturile profesionale cu alți profesioniști din domeniul sanitar

(1) În baza spiritului de echipă, asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali își datorează sprijin reciproc.

(2) Constituie încălcări ale regulilor etice:

a) jignirea și calomnierea profesională;

b) blamarea și defăimarea profesională;

c) orice alt act sau fapt care poate aduce atingere demnității profesionale a asistentului medical generalist, a moașei și a asistentului medical.

(3) În cazul unor neînțelegeri, în considerarea calității profesionale, conflictul în primă instanță trebuie mediat de biroul consiliului județean, la nivel județean/municipiului, și de Biroul executiv, la nivel național.

(4) Dacă acesta persistă, cei implicați se pot adresa Comisiei de etică și deontologie sau justiției, fiind interzisă perturbarea activității profesionale din aceste cauze.

(5) În cazul în care se constată încălcări ale regulilor etice, se urmează procedura de sancționare, conform prevederilor legale în vigoare (Statutul Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, adoptat prin Hotărârea Adunării generale naționale a Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România).

(6) În cazul colaborării mai multor asistenți medicali generaliști, moașe și asistenți medicali pentru examinarea, tratamentul sau îngrijirea aceluiași pacient, fiecare practician își asumă responsabilitatea individual prin aplicarea parafei profesionale în dreptul fiecărei manevre sau tehnici executate personal.

(7) În interesul pacienților, asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali vor avea relații de colaborare cu celelalte profesii din domeniul sanitar, cu respectarea demnității și onoarei profesionale.

Art. 117 Raporturile profesionale cu instituțiile

(1) **Spitalul Municipal Sebeș** urmărește să asigure condiții optime asistentului medical generalist, moașei și asistentului medical în exercitarea profesiei.

(2) Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical aduc la cunoștința persoanelor competente și autorităților competente orice circumstanță care poate prejudicia îngrijirea sau calitatea tratamentelor, în special în ceea ce privește efectele asupra persoanei sau care limitează exercițiul profesional.

(3) Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical, în concordanță cu diferitele niveluri de responsabilitate pe care le îndeplinesc, contribuie la orientarea politicilor și dezvoltarea sistemului de sănătate.

IV. EDUCAȚIA MEDICALĂ CONTINUĂ

Art. 118 În vederea creșterii gradului de pregătire profesională, asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali au obligația să efectueze cursuri și alte forme de educație continuă creditate de Ordinul Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, denumit în continuare OAMGMAMR, precum și alte forme de educație continuă prevăzute de lege pentru îndeplinirea numărului minim de credite anual necesar reautorizării exercitării profesiei.

V. OBLIGAȚII ETICE ȘI DEONTOLOGICE

Art. 119 **Obligația acordării îngrijirilor medicale**

(1) Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical, în exercitarea profesiei, nu pot face discriminări pe baza rasei, sexului, vârstei, apartenenței etnice, originii naționale sau sociale, religiei, opțiunilor politice sau antipatiei personale, a condiției sociale față de pacienți.

(2) Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical au obligația de a lua măsuri de acordare a primului ajutor.

(3) Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical au obligația să acorde asistență medicală și îngrijirile necesare în limita competenței lor profesionale.

(4) În caz de calamități naturale (cutremure, inundații, epidemii, incendii) sau accidentări în masă (naufragii, accidente rutiere sau aviatice, accidente nucleare etc.), asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical sunt obligați să răspundă la chemare, să își ofere de bunăvoie serviciile de îngrijire, imediat ce au luat cunoștință despre eveniment.

(5) Voința pacientului în alegerea asistentului medical generalist, a moașei și a asistentului medical trebuie întotdeauna respectată, indiferent care ar fi sensul acesteia.

(6) Dacă pacientul se află într-o stare fizică sau psihică ce nu îi permite exprimarea lucidă a voinței, aparținătorii sau apropiații celui suferind trebuie preveniți și informați corect, pentru a hotărî în numele acestuia, cu excepția imposibilității (de identificare, de comunicare, de deplasare etc.) sau a urgențelor.

(7) Dacă în urma examinării sau în cursul îngrijirilor asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical consideră că nu au suficiente cunoștințe sau experiență pentru a asigura o asistență corespunzătoare, se vor consulta cu alți colegi sau vor îndruma bolnavul către alți specialiști.

(8) Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical vor păstra o atitudine de strictă neutralitate și neamestec în problemele familiale (morale, materiale etc.) ale pacientului, exprimându-și părerea

numai dacă intervenția este motivată de interesul sănătății pacientului, cu consimțământul prealabil al acestuia.

(9) Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical pot refuza acordarea unor îngrijiri către pacient atunci când refuzul este justificat de interesul sănătății pacientului, cu excepția situațiilor de urgență.

Art. 120 Respectarea drepturilor pacientului

Pacientul are următoarele drepturi: dreptul la informația medicală, dreptul la consimțământ, dreptul la confidențialitatea informațiilor și viața privată, drepturi în domeniul reproducerii, drepturi la tratament și îngrijiri medicale.

Art. 121 Dreptul la informația medicală

(1) Pacientul are dreptul de a fi informat cu privire la serviciile medicale disponibile, precum și la modul de a le utiliza.

(2) Pacientul are dreptul de a fi informat asupra identității și statutului profesional al furnizorilor de servicii de sănătate.

(3) Pacientul internat are dreptul de a fi informat asupra regulilor și obiceiurilor pe care trebuie să le respecte pe durata spitalizării.

(4) Pacientul are dreptul de a fi informat asupra stării sale de sănătate, a intervențiilor medicale propuse, a riscurilor potențiale ale fiecărei proceduri, a alternativelor existente la procedurile propuse, inclusiv asupra neefectuării tratamentului și nerespectării recomandărilor medicale, precum și cu privire la date despre diagnostic și prognostic.

(5) Pacientul are dreptul de a decide dacă mai dorește sa fie informat în cazul în care informațiile prezentate de către medic i-ar cauza suferința.

(6) Informațiile se aduc la cunoștință pacientului într-un limbaj respectuos, clar, cu minimalizarea terminologiei de specialitate. În cazul în care pacientul nu cunoaște limba română, informațiile i se aduc la cunoștință în limba maternă ori într-o limbă pe care o cunoaște sau, după caz, se va căuta o altă formă de comunicare.

(7) Dacă pacientul nu este cetățean român, informațiile i se aduc la cunoștință într-o limbă de circulație internațională sau, după caz, se va căuta o altă formă de comunicare.

(8) Pacientul are dreptul de a cere în mod expres să nu fie informat și de a alege o altă persoană care să fie informată în locul său.

(9) Rudele și prietenii pacientului pot fi informați despre evoluția investigațiilor, diagnostic și tratament, cu acordul pacientului.

(10) Pacientul are dreptul de a cere și de a obține o altă opinie medicală.

(11) Pacientul sau persoana desemnată în mod expres de acesta, are dreptul să primească, la externare, un rezumat scris al investigațiilor, diagnosticului, tratamentului, îngrijirilor acordate pe perioada spitalizării și, la cerere, o copie a înregistrărilor investigațiilor de înaltă performanță, o singură dată.

Art. 122 Consimțământul

(1) Intervenție medicală nu se poate efectua decât după ce pacientul sau reprezentantul legal al acestuia, în cunoștință de cauză, și-a dat consimțământul. Pacientul are dreptul să refuze sau să oprească o intervenție medicală, asumându-și în scris răspunderea pentru decizia sa; consecințele refuzului său, al opririi actelor medicale trebuie explicate pacientului.

(2) Consimțământul pacientului sau, după caz, al reprezentantului legal al acestuia este obligatoriu:

a) pentru recoltarea, păstrarea, folosirea tuturor produselor biologice prelevate din corpul său, în vederea stabilirii diagnosticului sau a tratamentului cu care acesta este de acord;

b) în cazul supunerii la orice fel de intervenție medicală;

c) în cazul participării sale la învățământul medical clinic și la cercetarea științifică. Nu pot fi folosite pentru cercetare științifică persoanele care nu sunt capabile sa își exprime voința, cu excepția obținerii consimțământului de la reprezentantul legal și dacă cercetarea este făcuta și în interesul pacientului.

d) în cazul fotografierii sau filmării sale într-o unitate medicală, cu excepția cazurilor în care imaginile sunt necesare diagnosticului sau tratamentului și evitării suspectării unei culpe medicale;

e) în cazul donării de sânge în condițiile prevăzute de lege.

(3) Consimțământul pacientului sau al reprezentantului legal al acestuia, după caz, nu este obligatoriu în următoarele situații:

a) când pacientul nu își poate exprima voința, dar este necesară o intervenție medicală de urgență;

b) în cazul în care furnizorii de servicii medicale consideră că intervenția este în interesul pacientului, iar reprezentantul legal refuză să își dea consimțământul, asistentul medical

generalist, moașa și asistentul medical sunt obligați să anunțe medicul curant/de gardă (decizia fiind declinată unei comisii de arbitraj de specialitate).

Art. 123 Secretul profesional

(1) Toate informațiile privind starea pacientului, rezultatele investigațiilor, diagnosticul, prognosticul, tratamentul, datele personale sunt confidențiale chiar și după decesul acestuia.

(2) Secretul profesional este obligatoriu.

(3) Secretul profesional există și față de aparținători, colegi sau alte persoane din sistemul sanitar, neinteresate în tratament, chiar și după terminarea tratamentului și decesul pacientului.

(4) Obiectul secretului profesional îl constituie tot ceea ce asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical, în calitatea lor de profesionist, au aflat direct sau indirect în legătură cu viața intimă a pacientului, a familiei, a aparținătorilor, precum și problemele de diagnostic, prognostic, tratament, circumstanțe în legătură cu boala și alte diverse fapte, inclusiv rezultatul autopsiei.

(5) Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical răspund disciplinar pentru destăinuirea secretului profesional, excepție făcând situația în care pacientul și-a dat consimțământul expres pentru divulgarea acestor informații, în tot sau în parte.

Art. 124 Dreptul la confidențialitatea informațiilor și viața privată

(1) Interesul general al societății (prevenirea și combaterea epidemiilor, a bolilor venerice, a bolilor cu extindere în masă și altele asemenea prevăzute de lege) primează față de interesul personal al pacientului.

(2) În comunicările științifice, cazurile vor fi astfel prezentate încât identitatea pacientului să nu poată fi recunoscută.

(3) Informațiile cu caracter confidențial pot fi furnizate de către asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical numai în cazul în care pacientul își dă consimțământul explicit sau dacă legea o cere în mod expres.

(4) În cazul în care informațiile sunt necesare altor furnizori de servicii medicale acreditați, implicați în tratamentul pacientului, acordarea consimțământului nu mai este obligatorie.

(5) Pacientul are acces la datele medicale personale.

(6) Pacientul are dreptul de a desemna, printr-un acord consemnat în anexa la foaia de observație clinică generală, o persoană care să aibă acces deplin, atât în timpul vieții pacientului, cât și după decesul pacientului, la informațiile cu caracter confidențial din foaia de observație.

(7) Orice amestec în viața privată, familială a pacientului este interzis, cu excepția cazurilor în care aceasta imixtiune influențează pozitiv diagnosticul, tratamentul ori îngrijirile acordate și numai cu consimțământul pacientului.

(8) Sunt considerate excepții cazurile în care pacientul reprezintă pericol pentru sine sau pentru sănătatea publică.

(9) Nerespectarea de către personalul medicosanitar a confidențialității datelor despre pacient și a confidențialității actului medical, precum și a celorlalte drepturi ale pacientului prevăzute în prezenta lege atrage, după caz, răspunderea disciplinară, contravențională sau penală, conform prevederilor legale.

Art. 125 Drepturi în domeniul reproducerii

(1) Dreptul femeii la viața prevalează în cazul în care sarcina reprezintă un factor de risc major și imediat pentru viața mamei.

(2) Pacientul are dreptul la informații, educație și servicii necesare dezvoltării unei vieți sexuale normale și sănătății reproducerii, fără nici o discriminare.

(3) Dreptul femeii de a hotărî dacă sa aibă sau nu copii este garantat, cu excepția cazului prevăzut la alin. (1).

(4) Pacientul, prin serviciile de sănătate, are dreptul sa aleagă cele mai sigure metode privind sănătatea reproducerii.

(5) Orice pacient are dreptul la metode de planificare familială eficiente și lipsite de riscuri.

Art. 126 Drepturi la tratament și îngrijiri medicale

(1) În cazul în care furnizorii sunt obligați sa recurgă la selectarea pacienților pentru anumite tipuri de tratament care sunt disponibile în număr limitat, selectarea se face numai pe baza criteriilor medicale.

(2) Criteriile medicale privind selectarea pacienților pentru anumite tipuri de tratament se elaborează de către Ministerul Sănătății și Familiei în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi și se aduc la cunoștința publicului.

(3) Intervențiile medicale asupra pacientului se pot efectua numai dacă există condițiile de dotare necesare și personal acreditat.

(4) Se exceptează de la prevederile alin. (4) cazurile de urgență apărute în situații extreme.

(5) Pacientul are dreptul la îngrijiri terminale pentru a putea muri în demnitate.

(6) Pacientul poate beneficia de sprijinul familiei, al prietenilor, de suport spiritual, material și de sfaturi pe tot parcursul îngrijirilor medicale. La solicitarea pacientului, în măsura posibilităților, mediul de îngrijire și tratament va fi creat cat mai aproape de cel familial.

(7) Pacientul internat are dreptul și la servicii medicale acordate de către un medic acreditat din afară spitalului.

(8) Pacientul are dreptul la îngrijiri medicale continue până la ameliorarea stării sale de sănătate sau până la vindecare.

(9) Continuitatea îngrijirilor se asigură prin colaborarea și parteneriatul dintre diferitele unități medicale publice și nepublice, spitalicești și ambulatorii, de specialitate sau de medicina generală, oferite de medici, cadre medii sau de alt personal calificat. După externare pacienții au dreptul la serviciile comunitare disponibile.

(10) Pacientul are dreptul sa beneficieze de asistență medicală de urgență, de asistență stomatologică de urgență și de servicii farmaceutice, în program continuu.

VI. SITUAȚII SPECIALE ÎN PRACTICAREA PROFESIUNII ÎN SISTEM INSTITUȚIONALIZAT

Art. 127 Situația bolnavului psihic

(1) Persoanele cu tulburări psihice beneficiază de asistență medicală și de îngrijiri de sănătate de aceeași calitate cu cele aplicate altor categorii de bolnavi și adaptate cerințelor lor de sănătate.

(2) Orice persoană cu tulburări psihice trebuie apărată de daunele pe care ar putea să i le producă administrarea nejustificată a unui medicament, tehnică sau manevră de îngrijire și tratament, de maltratările din partea altor pacienți sau persoane ori de alte acte de natură să antreneze o suferință fizică sau psihică.

(3) Pacientul cu tulburări psihice trebuie să fie implicat în procesul de luare a deciziei atât cât permite capacitatea lui de înțelegere. În cazul în care pacientul cu tulburări psihice nu își poate exprima liber voința, consimțământul în scris trebuie luat de la reprezentantul legal al acestuia.

(4) Nu este necesară obținerea consimțământului în condițiile prevăzute la alin. (3) atunci când este necesară intervenția de urgență.

(5) Pacientul are dreptul să refuze sau să oprească o intervenție medicală, după caz, asumându-și în scris răspunderea pentru decizia sa; consecințele refuzului sau ale opririi actelor medicale trebuie explicate pacientului, cu informarea medicului, dacă întreruperea tratamentului sau a îngrijirilor are drept consecință punerea în pericol a vieții pacientului.

(6) Orice persoană care suferă de tulburări psihice trebuie tratată cu omenie și respectul demnității umane și trebuie să fie apărată împotriva oricăror forme de exploatare economică, sexuală sau de altă natură, împotriva tratamentelor vătămătoare și degradante. Nu este admisă nicio discriminare bazată pe o tulburare psihică.

Art. 128 Prescrierea, eliberarea pe baza unei rețete medicale și administrarea drogurilor

Prescrierea, eliberarea pe baza unei rețete medicale și administrarea drogurilor, în alte condiții decât cele prevăzute de lege, constituie infracțiune.

Art. 129 Pacientul privat de libertate

(1) Asistentului medical generalist, moașei și asistentului medical care îngrijesc un pacient privat de libertate le este interzis să aducă atingere integrității fizice, psihice sau demnității acestuia.

(2) Dacă asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical constată că pacientul privat de libertate a suportat maltratări, aceștia au obligația să informeze organele competente.

Art. 130 Situația pacienților infectați cu HIV sau bolnavi de SIDA

(1) Pacienții infectați cu HIV sau bolnavi de SIDA au dreptul la îngrijire și tratament medical în mod nediscriminatoriu, asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical fiind obligați să asigure îngrijirile de sănătate și tratamentele prescrise acestor pacienți.

(2) Păstrarea confidențialității asupra datelor privind persoanele infectate cu HIV sau bolnave de SIDA este obligatorie pentru asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical care au în îngrijire, supraveghere și/sau tratament astfel de persoane.

(3) Între specialiștii medico-sanitari, informațiile cu privire la statusul HIV/SIDA al unui pacient trebuie să fie comunicate.

VII. PRACTICAREA PROFESIUNII ÎN SISTEM PRIVAT PROBLEME ALE ÎNGRIJIRII MINORILOR

Art. 131 Practicarea profesiunii în sistem privat

(1) Asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali exercită profesia în regim salarial și/sau independent.

(2) Asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical care își desfășoară activitatea în calitate de titular sau asociat al unui cabinet de practică medicală pot furniza îngrijiri medicale la domiciliu, dacă sunt autorizați în acest sens, în conformitate cu prevederile legale privind organizarea și funcționarea îngrijirilor la domiciliu.

(3) Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical sunt obligaţi să comunice medicului care a recomandat aceste servicii situaţia evoluţiei stării de sănătate a pacientului îngrijit.

(4) Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical chemaţi într-o familie ori colectivitate trebuie să respecte regulile de igienă şi de profilaxie, în exercitarea profesiei.

Art. 132 Probleme ale îngrijirii minorilor

(5) Dacă asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical apreciază că minorul este victima unei agresiuni sau privaţiuni, trebuie să încerce să îl protejeze, uzând de prudenţe, şi să alerteze autoritatea competentă.

(6) Asistentul medical generalist, moaşa şi asistentul medical trebuie să fie apărătorul copilului bolnav, dacă apreciază că starea de sănătate nu este bine înţeleasă sau nu este suficient de bine protejată.

(7) În vederea efectuării tehnicilor şi/sau a manevrelor de îngrijire şi/sau de tratament asupra unui minor, consimţământul trebuie obţinut de la reprezentantul legal al minorului, cu excepţia situaţiilor de urgenţă.

VIII. PROBLEME ALE EXPERIMENTĂRII PE OM

Art. 133

(1) Se interzice provocarea de îmbolnăviri artificiale unor oameni sănătoşi, din raţiuni experimentale.

(2) Dispoziţiile prezentului articol se completează cu celelalte prevederi legale incidente în materie.

(3) Impunerea, cu forţa sau prin inducere în eroare, a experimentului pe om reprezintă o abatere gravă pentru orice asistent medical generalist, moaşă şi asistent medical care participă în mod voluntar şi conştient la asemenea fapte.

IX. RĂSPUNDEREA DISCIPLINARĂ

Art. 134 Asistenţii medicali generalişti, moaşele şi asistenţii medicali răspund disciplinar pentru nerespectarea legislaţiei din domeniul profesiei, a Codului de etică şi deontologie al asistentului medical generalist, al moaşei şi al asistentului medical din România, a Codului etic şi de integritate a personalului din cadrul Spitalului Municipal Sebeş, a regulilor de bună practică profesională, a Statutului Ordinului Asistenţilor Medicali Generalişti, Moaşelor şi Asistenţilor Medicali din România, pentru nerespectarea deciziilor obligatorii adoptate, în conformitate cu dispoziţiile legale în vigoare, de organele de conducere ale Ordinului Asistenţilor Medicali Generalişti, Moaşelor şi Asistenţilor Medicali din România, precum şi pentru orice fapte săvârşite în legătură cu profesia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea şi prestigiul profesiei sau ale Ordinului Asistenţilor Medicali Generalişti, Moaşelor şi Asistenţilor Medicali din România.

Art. 135 Constituie **abatere disciplinară**:

a) fapta prin care se încalcă prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 144/2008, ale Statutului OAMGMAMR, ale Regulamentului de organizare și funcționare al OAMGMAMR, ale Codului de etică și deontologie al asistentului medical, ale prezentului codului de etică și deontologie, precum și ale celorlalte acte normative emise de OAMGMAMR;

b) faptele prin care se încalcă drepturile pacientului, precum și onoarea, demnitatea confraților și a celorlalte persoane cu care asistenții medicali și moașele intră în relații profesionale;

c) neîndeplinirea obligațiilor profesionale sau îndeplinirea acestora cu neglijență, nepăsare, în mod repetat;

d) neparticiparea la programele de pregătire profesională și perfecționare, având drept consecință nerealizarea numărului de credite stabilit de Consiliul național;

e) neplata sau refuzul la plată a cotizației de membru, pentru o perioadă de cel mult 6 luni;

f) nerespectarea obligației de a păstra secretul profesional;

g) neacordarea primului ajutor medical;

h) folosirea de mijloace de constrângere fizică și/sau psihică în exercitarea profesiei;

i) desfășurarea de activități politice în cadrul OAMGMAMR sau cu ocazia manifestărilor organizate de acesta;

j) orice faptă prin care se încalcă, cu vinovăție (intenție sau din culpă), prevederile prezentului cod, Statului Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România Codului de etică și deontologie al asistentului medical generalist, al moașei și al asistentului medical din România și/sau legislației din domeniul profesiei;

k) faptele prevăzute în art. 33 în Codul etic și de integritate a personalului din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș.**

Art. 136 **Cauzele care înlătură răspunderea disciplinară**

(1) Nu constituie abatere disciplinară fapta săvârșită de asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical în exercitarea profesiei, în condițiile în care aceasta s-a produs prin constrângere morală sau fizică, a intervenit cazul fortuit ori iresponsabilitatea.

(2) Nu constituie abatere disciplinară fapta săvârșită de asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical în exercitarea profesiei, dacă săvârșirea ei a fost impusă de ordinul dat de către superiorul ierarhic, într-o situație în care nu se putea cunoaște în mod vădit ilegalitatea și nici nu se putea prevedea pericolul.

(3) Nu constituie abatere disciplinară fapta săvârșită de asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical în exercitarea profesiei, de refuz de a executa un ordin dat de către un superior ierarhic, dacă

acest ordin se dovedește a fi fost în mod vădit ilegal sau ar fi creat o stare de pericol previzibil, atunci când nu este vorba de o urgență.

(4) Nu constituie abatere disciplinară fapta săvârșită de asistentul medical generalist, moașa și asistentul medical în exercitarea profesiei, pentru a salva de la un pericol iminent și care nu putea fi înlăturat altfel viața, integritatea corporală sau sănătatea pacientului.

(5) Înțelesul termenilor de constrângere fizică sau morală, caz fortuit ori iresponsabilitate este cel care rezultă din interpretarea acestor termeni prin prisma dreptului comun.

X. DISPOZIȚII FINALE

Art. 137 Nerespectarea prevederilor prezentului cod constituie abatere și atrage răspunderea disciplinară.

Art. 138 Răspunderea disciplinară a asistenților medicali generaliști, moașelor și asistenților medicali nu exclude răspunderea civilă, penală, administrativă sau materială și se stabilește în funcție de gravitatea abaterii.

ANEXA 3
ETICA ȘI DEONTOLOGIA FARMACISTULUI

I. PRINCIPII GENERALE

Art. 139 Etica și deontologia farmacistului cuprinde ansamblul de principii, reguli și standarde ce reprezintă idealurile, valorileși angajamentele morale fundamentale în baza cărora se exercită profesiunea de farmacist pe teritoriul României.

Art. 140 Prezentul cod promovează competența profesională, moralitatea și onorabilitatea farmacistului, inclusiv în afara activităților profesionale și supraveghează realizarea corectă a obligațiilor profesionale de către farmacist, în interesul pacienților și al sănătății publice.

Art. 141

(1) În exercitarea profesiei sale, farmacistul furnizează servicii de sănătate specializate pacientului și publicului în general fără niciun fel de discriminare.

(2) În relațiile dintre farmacist și beneficiarii serviciilor acordate de acesta, farmacistul trebuie să dobândească încrederea beneficiarilor, prin competență profesională și buna credință.

(3) Farmacistul, de-a lungul întregii sale cariere, trebuie să asigure și să mențină la cel mai înalt nivel, performanțele și conduita sa profesională și morală.

(4) În întreaga sa activitate farmacistul este obligat să-și actualizeze permanent cunoștințele profesionale și legislative din sfera sa de activitate.

Art. 142 Principiile fundamentale în baza cărora se exercită profesia de farmacist sunt următoarele:

a) exercitarea profesiei se face exclusiv în respect față de viața și de persoana umană, binele fiecărui pacient și interesul sănătății publice trebuind să primeze în orice activitate profesională a farmacistului;

b) în orice situație primează interesul pacientului și sănătatea publică;

c) respectarea în orice situație a drepturilor pacientului;

d) colaborarea ori de câte ori este cazul cu toți factorii implicați în asigurarea stării de sănătate a pacientului, în condițiile legii;

e) adoptarea unui rol activ față de informarea și educația sanitară a publicului, în special în ceea ce privește combaterea toxicomaniei, polipragmaziei, dopajului, automedicației și a altor flageluri;

f) acordarea serviciilor farmaceutice se face la cele mai înalte standarde de calitate posibile pe baza unui nivel înalt de competență științifică, aptitudini practice și performanțe profesionale, în concordanță cu progresele științelor și practicii farmaceutice;

g) în exercitarea profesiei farmaciștii trebuie să dovedească loialitate și solidaritate unii față de alții în orice împrejurare, să își acorde colegial ajutor și asistență pentru realizarea îndatoririlor profesionale;

h) farmaciștii trebuie să se comporte cu cinste și demnitate profesională și să nu prejudicieze în niciun fel profesia de farmacist sau să submineze încrederea publică în aceasta.

Art. 143 În situațiile în care în rezolvarea unei probleme alegerea soluției nu este prevăzută în normele legale, farmacistul trebuie să ia o decizie concordantă cu etica profesiei și să își asume responsabilitatea.

Art. 144 Pentru respectarea principiilor mai sus menționate, farmacistul este obligat să își păstreze libertatea și independența profesională conform jurământului profesiei.

Art. 145 Colegiul Farmaciștilor din România garantează menținerea standardelor profesionale la cel mai înalt nivel posibil, în scopul ocrotirii sănătății publice, prin supravegherea respectării de către farmaciști a îndatoririlor profesionale și a eticii profesionale, precum și prin apărarea independenței, onoarei și demnității profesionale.

II. RESPONSABILITATEA PERSONALĂ ȘI INDEPENDENȚA FARMACIȘTILOR

Art. 146

(1) Indiferent de sfera de activitate, farmacistul trebuie să aibă în centrul atenției sale binele pacientului și al publicului în general.

(2) Farmacistul își exercită profesia în condițiile legii și, este răspunzător pentru toate deciziile sale profesionale indiferent de responsabilitățile asumate în exercitarea profesiei sale.

Art. 147 În vederea îndeplinirii atribuțiilor, farmacistul, în timpul exercitării actului profesional, este obligat să respecte următoarele reguli:

a) să își exercite profesia în conformitate cu procedurile standard de operare scrise, prevăzute de regulile de bună practică din domeniul său de activitate;

b) să își îndeplinească îndatoririle profesionale cu competență, în termenele stabilite;

c) să profeseze doar în acele posturi în care i se permite să își respecte îndatoririle esențiale ca farmacist, libertatea de decizie și independență profesională;

d) să accepte acele posturi pentru care are competența și disponibilitatea necesare pentru a îndeplini cu succes îndatoririle profesionale. În acest sens trebuie să se informeze asupra specificului activității, accesului la mijloacele necesare pentru exercitarea profesiunii la standardele necesare;

e) să își îndeplinească personal atribuțiile și la nevoie să delege o persoană competentă autorizată pentru îndeplinirea anumitor activități profesionale, asumându-și răspunderea în acest sens;

f) să informeze imediat o persoană responsabilă în cazul în care nu își poate îndeplini îndatoririle profesionale, pentru a se putea lua la timp măsuri de remediere;

g) să raporteze medicului prescriptor sau autorităților competente orice efect nedorit sau advers al medicamentelor, în scopul optimizării tratamentelor;

h) să se abțină să critice sau să condamne convingerile personale ori religioase ale pacientului care apelează la serviciile sale;

i) să acorde servicii în mod egal pentru toți pacienții, fără discriminare, în ordinea solicitării acestora, cu excepția situațiilor de urgență;

j) să se asigure că serviciile sale au fost percepute și înțelese corect de pacient, încurajându-l să participe activ la reușita tratamentului;

k) să nu refuze nejustificat, acordarea serviciilor farmaceutice care intră în competența sa profesională și care sunt prevăzute de legislația farmaceutică în vigoare;

l) farmacistul poate refuza acordarea unor servicii către pacient atunci când refuzul este justificat de interesul sănătății pacientului asumându-și răspunderea pentru decizia luată;

Art. 148 Înainte de a-și asuma o funcție de conducere, farmacistul trebuie să se autoevalueze și să se asigure că este capabil să îndeplinească toate responsabilitățile acestei funcții.

Art. 149 În exercitarea funcției, farmacistul-șef are următoarele obligații:

a) trebuie să se informeze asupra tuturor aspectelor și cerințelor legate de funcția pe care o îndeplinește;

b) trebuie să se asigure că toți membrii personalului aflat în subordinea sa sunt informați asupra atribuțiilor profesionale pe care trebuie să le îndeplinească;

c) trebuie să transmită instrucțiunile clar pentru a împiedica orice risc de eroare; în măsura posibilităților, el va transmite în scris proceduri standard de operare;

d) se asigură că membrii personalului aflat în subordinea sa își îndeplinesc atribuțiile în conformitate cu prevederile legale, dar și cu competența și aptitudinile personale;

e) trebuie să respecte independența profesională a farmaciștilor din subordine;

f) se asigură că echipamentele, localul și utilitățile de la locul de muncă sunt menținute la standardele acceptate pentru desfășurarea în bune condiții a activităților profesionale;

g) se asigură că toate activitățile profesionale desfășurate sub controlul său, precum și cele exercitate de el personal sunt supuse asigurării de răspundere profesională;

h) se asigură că toate măsurile privind păstrarea confidențialității sunt efective;

i) are datoria să notifice colegiului pe raza căruia își desfășoară activitatea orice schimbare de interes profesional privind membrii personalului din subordinea sa ori funcția sa;

j) trebuie să accepte, în măsura posibilităților, elevi și studenți pentru îndeplinirea stagiului de practică în unitatea pe care o conduce.

III. COMPETENȚA PROFESIONALĂ

Art. 150 Farmacistul trebuie să își perfecționeze, să își asigure și să își mențină la un înalt nivel pregătirea profesională, prin actualizarea permanentă a cunoștințelor în aria sa profesională, în scopul îndeplinirii atribuțiilor cu competența necesară.

Art. 151 În vederea actualizării și perfecționării permanente a cunoștințelor profesionale, farmacistul este obligat:

a) să își planifice și să participe la formele de pregătire profesională organizate și acreditate de Colegiul Farmaciștilor din România în condițiile legii;

b) să evalueze și să aplice în practica curentă cunoștințele actualizate permanent;

c) să ateste cu documente doveditoare pregătirea sa, prin formele programelor de dezvoltare profesională acceptate, atunci când acest lucru îi este solicitat de comisiile de specialitate ale colegiului teritorial la care este înregistrat.

IV. CONFIDENȚIALITATEA

Art. 152 Farmacistul are datoria de a respecta și proteja informația profesională.

Art. 153 Farmacistul trebuie să respecte și să protejeze confidențialitatea informațiilor referitoare la pacienți, obținute în cursul activităților profesionale, inclusiv după decesul acestora.

Art. 154 Informațiile pot fi dezvăluite în următoarele cazuri:

a) când pacientul și-a dat consimțământul scris;

b) când tutorele sau aparținătorul pacientului a consimțit în scris, în situația în care vârsta pacientului sau starea lui de sănătate nu permite aceasta;

c) când este necesar pentru a preveni afectări majore sau punerea în pericol a sănătății pacientului, a unei terțe persoane sau a populației în general;

d) când este necesară stabilirea vinovăției sau nevinovăției unor persoane și numai la solicitarea instanței de judecată sau a organelor de cercetare;

e) în alte situații prevăzute de lege.

Art. 155 Farmacistul, nu trebuie să dezvăluie, nici o informație referitoare la practica prescrierii rețetei, decât cu acordul scris al medicului prescriptor.

Art. 156 Farmacistul trebuie să protejeze informația profesională internă, respectând următoarele reguli:

a) să nu permită accesul terților la informații privind activitatea unității în care își desfășoară activitatea, decât cu acordul scris al angajatorului sau în alte situații prevăzute de lege;

b) să respecte cerințele legale de protecție a informațiilor privind acumularea și utilizarea acestora;

c) să asigure protecția informațiilor la operațiunile de stocare, transmitere, primire ori distrugere.

V. RELAȚIILE DE COLABORARE

Art. 157 În exercitarea profesiei, farmacistul are datoria ca în interesul pacientului și al publicului în general în general să colaboreze cu toți confrații săi. În acest sens:

a) toți farmaciștii își acordă ajutor reciproc și consultanță pentru realizarea îndatoririlor profesionale;

b) farmacistul își rezolvă singur litigiile, cu respectarea spiritului de colegialitate, iar dacă nu reușește are dreptul/obligația să facă apel la Comisia de litigii a colegiului teritorial pe raza căruia își desfășoară activitatea;

c) farmacistul trebuie să își trateze toți colaboratorii cu respect, bunăvoință și colegialitate;

d) farmacistul trebuie să dovedească în orice împrejurare solidaritate și loialitate față de colegii săi, față de corpul profesional și profesia de farmacist.

Art. 158 În interesul pacientului și al publicului în general, farmacistul trebuie să colaboreze cu medicul și cu alți membri ai echipei de sănătate. În acest sens:

a) farmacistul colaborează activ cu medicul prescriptor pentru a realiza efectuarea tratamentului pacientului la timp, în parametrii optimi și în interesul acestuia;

b) în colaborarea sa cu medicul, farmacistul se va abține de la orice înțelegere în scop material sau de altă natură care ar avea drept rezultat încălcarea deontologiei profesionale și a dreptului pacientului;

c) farmacistul, pentru a nu determina neîncredere pacientului în actul medical, trebuie să se abțină de la orice fapt, care ar putea aduce prejudicii demnității și imaginii medicului sau altor membri ai profesiilor sanitare.

Art. 159 Relațiile profesionale cu pacienții trebuie să aibă la bază respectul farmacistului față de demnitatea umană, înțelegerea și compasiunea sa față de suferință, precum și încrederea pacientului în competența și experiența profesională a farmacistului.

Art. 160 Farmacistul trebuie să respecte alegerile pacientului, inclusiv, decizia sa de a refuza un anumit medicament, un alt produs de sănătate sau un serviciu profesional.

VI. CONCURENȚA NELOIALĂ

Art. 161 Farmacistul nu trebuie să utilizeze mijloacele concurenței neloiale în vederea obținerii unor avantaje materiale sau de altă natură.

Art. 162 Se consideră a fi practici neloiale, fără a fi limitative, următoarele activități:

a) atragerea pacienților prin oferirea de avantaje materiale sau prin practici de publicitate ilegală sau neetică (reclamă mincinoasă);

b) folosirea de funcția deținută sau de mandatul încredințat în cadrul organelor de conducere pentru atragerea de pacienți;

c) atragerea pacienților prin defăimarea colegilor farmaciști sau a serviciilor acestora.

Art. 163 Este sancționabilă denunțarea nejustificată și în scop concurențial a colegilor farmaciști.

VII. PUBLICITATEA

Art. 164 Orice informație furnizată publicului de către farmacist în legătură cu serviciile de sănătate oferite trebuie să fie corectă, decentă, legală și onestă.

Art. 165 Orice informație și material promoțional cu privire la serviciile profesionale trebuie să fie în concordanță cu rolul farmacistului în promovarea sănătății și să permită pacientului să decidă independent asupra solicitării serviciului respectiv.

Art. 166 În scopul promovării unor servicii proprii, farmacistul trebuie să se abțină de la a defăima serviciile profesionale ale altor confrați.

Art. 167 Farmacistul trebuie să se abțină de la orice procedee sau mijloace contrare demnității profesionale, care ar prejudicia dreptul pacientului de a-și alege singur farmacia/farmacistul.

Art. 168 Pe tot timpul exercitării profesiei, farmacistul trebuie să se asigure că acțiunile de promovare a medicamentelor, în care este implicat sau care au loc în unitățile în care acesta își desfășoară activitatea, sunt în conformitate cu prevederile legale privind publicitatea medicamentelor.

Art. 169 Farmacistul se va asigura că promovarea medicamentelor nu implică obligarea pacientului de a cumpăra sau de a primi medicamente nedorite sau în exces, în locul celor dorite sau împreună cu acestea.

VIII. DISPUTE

Art. 170

(1) În cazul unei dispute cu pacienții, farmacistul, trebuie mai înainte de toate, să încerce să soluționeze orice dispută sau plângere, fie direct, fie indirect cu aceștia, și, dacă eșuează, să folosească o procedură alternativă de soluționare prin mediere; ca ultimă procedură se poate apăra prin instanțele de judecată.

(2) În cazul unei dispute cu un coleg farmacist, farmacistul se poate adresa Comisiei de litigii a colegiului farmaciștilor de pe raza județului unde își desfășoară activitatea.

(3) Este de datoria farmacistului, să se ocupe de astfel de dispute și plângeri într-un mod prompt și transparent. Un farmacist, care este supus prevederilor unui cod deontologic sau unui corp profesional, trebuie să furnizeze toate informațiile relevante în soluționarea situațiilor conflictuale.

IX. SERVICII FARMACEUTICE DE URGENȚĂ

Art. 171 Pentru asigurarea continuității asistenței cu medicamente a populației, farmaciștii trebuie să furnizeze, în condițiile legii, servicii farmaceutice de urgență.

Art. 172 Furnizarea serviciilor farmaceutice de urgență se va face cu respectarea următoarelor principii:

a) farmacistul va utiliza toate cunoștințele sale profesionale pentru a veni în sprijinul pacientului;

b) pentru a realiza un serviciu de calitate, farmacistul va solicita pacientului sau aparținătorului acestuia toate informațiile legate de urgența cererii sale, respectiv medicația curentă, existența altor afecțiuni sau alergii, precum și alte aspecte care pot influența decizia farmacistului;

c) decizia farmacistului va fi luată avându-se în vedere și afecțiunea pentru care se solicită medicamentul, grupa terapeutică din care face parte medicamentul, efectele adverse și contraindicațiile;

d) în funcție de gravitatea situației prezentate, farmacistul va încerca să ia legătura cu medicul curant al pacientului sau cu un alt medic;

e) dozele eliberate pot fi pentru maximum 24 de ore, în zilele lucrătoare, și pentru maximum 72 de ore, pentru sfârșitul de săptămână și sărbătorile legale;

f) orice intervenție de acest tip va fi însoțită de recomandarea farmacistului ca pacientul să se adreseze imediat medicului;

g) în cazul copiilor, eliberarea unui medicament va fi însoțită de recomandarea către părinți de a consulta în cel mai scurt timp medicul de familie sau de a apela la serviciul de urgență;

h) medicamentele psihotrope și stupefiante nu fac obiectul serviciilor farmaceutice de urgență.

Art. 173 Pentru a realiza în condiții bune serviciile farmaceutice de urgență, farmacistul este obligat să acorde primul ajutor, în limita competențelor sale, și să solicite intervenția serviciilor specializate, informând asupra măsurilor luate din proprie inițiativă.

Art. 174 Farmacistul poate elibera medicamente fără prescripție medicală în următoarele situații:

a) pacientul este bolnav cronic și este cunoscut de către farmacist sau se află în evidențele farmaciei ca utilizator al medicamentului solicitat, dar din diverse motive nu a putut ajunge la medic;

b) pacientul nu posedă o prescripție medicală, dar prezintă un bilet de ieșire din spital, o scrisoare medicală etc.;

c) pacientul prezintă o prescripție a cărei valabilitate a expirat;

d) pacientul prezintă o schemă de tratament parafată de medicul prescriptor;

e) pacientul este în tranzit și nu își poate continua tratamentul;

f) alte situații de urgență în care farmacistul va decide, după caz, eliberarea unui medicament pe o durată limitată, până la obținerea unei prescripții, cu îndrumarea pacientului către medicul de familie, centrul de sănătate sau permanență, compartimentul ori unitatea de primire a urgențelor sau apelarea numărului de urgență 112.

Art. 175 Când nu poate să acorde pacientului serviciul solicitat, farmacistul trebuie să îndrume pacientul spre un serviciu specializat de asistență medicală.

Art. 176 În cazuri urgente, farmacistul trebuie să acorde asistență pacienților, dacă este solicitat, și în afara programului farmaciei.

X. ACTIVITATE PROFESIONALĂ

Art. 177 Se recunoaște ca activitate profesională activitatea desfășurată în mod legal de farmaciști în unul sau mai multe dintre domeniile următoare:

a) prepararea formelor farmaceutice ale medicamentelor;

b) fabricarea și controlul medicamentelor;

c) controlul medicamentelor într-un laborator pentru controlul medicamentelor;

d) depozitarea, conservarea și distribuirea medicamentelor angro;

e) prepararea, controlul, depozitarea și distribuția medicamentelor în farmacii deschise publicului;

f) prepararea, controlul, depozitarea și eliberarea medicamentelor din farmaciile de spital;

g) acordarea de informații și consultanță privind medicamentele.

Art. 178 Farmacistul, în conformitate cu pregătirea sa universitară, este competent să exercite și alte activități profesionale, precum:

a) colaborare cu medicul pentru stabilirea și urmărirea terapiei pacientului;

b) farmacovigilență;

c) fabricarea, controlul, depozitarea, conservarea și distribuția produselor din plante, suplimentelor nutritive, produselor igieno-cosmetice, dispozitivelor medicale, medicamentelor de uz veterinar, substanțelor farmaceutice active și auxiliare;

d) analize în laboratoare de biochimie, toxicologie și igienă a mediului și alimentelor;

e) marketing și management farmaceutic;

f) activități didactice, cercetare sau administrație sanitară.

Art. 179 În toate activitățile prevăzute la art.39 farmacistul are deplină răspundere și drept de decizie.

XI. INCOMPATIBILITĂȚI

Art. 180 Exercitarea profesiei de farmacist este incompatibilă cu:

a) exercitarea concomitentă a profesiei de medic;

b) starea de sănătate fizică sau psihică necorespunzătoare pentru exercitarea profesiei de farmacist;

c) comerciant persoană fizică;

d) exercitarea unor activități contrare legii sau bunelor moravuri;

e) calitatea de lucrător comercial sau agent comercial;

f) angajat al altor unități decât cele care au ca obiect de activitate serviciile farmaceutice, cercetarea farmaceutică, producția ori distribuția de medicamente sau activitățile prevăzute la art. 40.

Art. 181 Dacă în termen de 15 zile de la notificarea făcută de Colegiul Farmaciștilor din România farmacistul aflat într-o situație de incompatibilitate nu renunță la activitatea incompatibilă cu profesia de farmacist, se suspendă de drept calitatea de membru al Colegiului Farmaciștilor din România și dreptul de exercitare a profesiei de farmacist.

Art. 182

(1) Farmaciștii care ocupă funcții publice în cadrul aparatului central al Ministerului Sănătății, în cadrul autorităților de sănătate publică județene, în cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și, respectiv, în cadrul caselor de asigurări de sănătate județene, pot desfășura în afara programului normal de lucru, în condițiile legii, activități profesionale, potrivit calificării pe care o dețin exclusiv în unități sanitare sau farmaceutice private.

(2) Farmaciștilor prevăzuți la alin. (1) li se aplică în mod corespunzător prevederile specifice din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii republicat, cu modificările și completările ulterioare.

XII. RĂSPUNDEREA DISCIPLINARĂ

Art. 183 Farmacistul răspunde disciplinar pentru nerespectarea legilor și regulamentelor profesionale, a Codului Deontologic al farmacistului, a Regulilor de Bună Practică Farmaceutică, a Statutului Colegiului Farmaciștilor din România, a Codului etic și de integritate a personalului din cadrul Spitalului Municipal Sebeș, a deciziilor adoptate de organele de conducere ale Colegiului Farmaciștilor din România, precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia sau în afara acesteia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale Colegiului Farmaciștilor din România.

Art. 184 Orice comportament neadecvat, în exercitarea profesiei, care încalcă principiile prezentului cod, poate face obiectul unei reclamați, privind încălcarea eticii și deontologiei profesionale și morale de către farmacist.

Art. 185 Judecarea cazurilor de abateri de la prezentul cod se soluționează conform legii și Statutului Colegiului Farmaciștilor din România, de către comisiile de litigii și de disciplină cu competențe în acest domeniu.

Art. 186 Constituie **abatere disciplinară**:

a) fapta săvârșită cu vinovăție, prin care se încalcă jurământul depus, legile și regulamentele specifice profesiei de farmacist, Codul deontologic al farmacistului, prevederile prezentului cod, deciziile adoptate de Colegiul Farmaciștilor din România, precum și orice altă faptă săvârșită în legătură cu profesia sau în afara acesteia, care este de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale corpului profesional.

b) faptele prevăzute în art. 33 în Codul etic și de integritate a personalului din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș.**

Art. 187 Răspunderea disciplinară a farmacistului nu exclude răspunderea civilă, penală, administrativă sau materială a acestuia.

XIII. DISPOZIȚII FINALE

Art. 188 Farmacistul răspunde disciplinar pentru nerespectarea legilor și regulamentelor profesionale, a Codului deontologic al farmacistului și a regulilor de bună practică profesională, a Statutului Colegiului Farmaciștilor din România, a Codului etic și de integritate a personalului din cadrul Spitalului Municipal Sebeș, pentru nerespectarea deciziilor adoptate de organele de conducere ale Colegiului Farmaciștilor din România, precum și pentru orice fapte săvârșite în legătură cu profesia sau în afara acesteia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea și prestigiul profesiei sau ale Colegiului Farmaciștilor din România.

ANEXA IV

ETICA ŞI DEONTOLOGIA BIOCHIMISTULUI, BIOLOGULUI ŞI CHIMISTULUI

I. DISPOZIŢII GENERALE

Art. 189 Conţinutul şi caracteristicile activităţii biochimistului, biologului şi chimistului sunt:

a) efectuează investigaţii de laborator conform pregătirii şi specializării;

b) participă la programe de control privind starea de sănătate a populaţiei;

c) participă la formarea teoretică şi practică a viitorilor specialişti care au inclusă practica de laborator în programele de pregătire;

d) participă, împreună cu medicii şi alte categorii de personal, la cercetarea în domeniul medical;

e) participă, împreună cu alte categorii de personal, la protejarea mediului ambiant.

II. RESPONSABILITATEA PERSONALĂ

Art. 190 În exercitarea profesiunii, biochimistul, biologul şi chimistul din cadrul **Spitalului Municipal Sebeş** respectă demnitatea fiinţei umane şi principiile eticii, dând dovadă de responsabilitate profesională şi morală, acţionând întotdeauna în interesul pacientului, al familiei pacientului şi al comunităţii.

Art. 191 Biochimistul, biologul şi chimistul din cadrul spitalului sunt obligaţi să păstreze secretul profesional.

Art. 192 Litigiile sau abaterile de la etica profesională se analizează şi măsurile se iau, după caz, de către şeful echipei medicale sau de conducerea unităţii ori de către Colegiul Medicilor din România, împreună cu OBBCSSR, potrivit Codului de etică şi deontologie profesională a biochimiştilor, biologilor şi chimiştilor din sistemul sanitar.

III. CALITATE ŞI EXCELENŢA

Art. 193 Specialistul în Chimie Clinică şi Medicină de laborator (biochimist, biolog şi chimist) pune cunoştinţele sale în ceea ce priveşte capacitatea de diagnostic de laborator (inclusiv indicaţia pentru analize, fiabilitatea rezultatelor, interpretarea rezultatelor şi cercetarea ştiinţifică) în slujba serviciului de diagnostic, tratament şi prevenire a bolilor omului.

IV. DEZVOLTAREA PROFESIONALĂ CONTINUĂ

Art. 194 Pentru a-şi îndeplini îndatoririle în mod optim şi în conformitate cu ceea ce este considerat de bună practică în profesia sa şi având în vedere legile ţării, Specialistul în Chimie Clinică şi Medicină de laborator (biochimist, biolog şi chimist) trebuie să :

a) menţină şi să dezvolte competenţa sa la cel mai înalt nivel de calitate în toate domeniile relevante (ştiinţifice şi practice) cu privire la evoluţiile de îngrijire a sănătăţii, în general, şi Chimie Clinică şi Medicină de laborator, în special, prin participarea în mod regulat la cursuri de formare relevante şi alte programe de pregătire şi dezvoltare profesională continuă, pe întreaga durată a activităţii profesionale şi în timpul exercitării profesiei sale;

b) accepte sarcini/misiuni numai în domeniul sau de competenta; dincolo de aceste limite, el va lucra în colaborare cu experţii corespunzători;

c) să se informeze continuu asupra codurilor legale de practică, care afectează munca lui. Specialistul în Chimie Clinică şi Medicină de Laborator (biochimist, biolog şi chimist) trebuie să-şi menţină angajamentul la profesia sa din domeniul Chimiei Clinice şi Medicinii de Laborator, acela de a lua parte la activităţile societăţilor sale ştiinţifice, în special ale celor care promovează profesia şi contribuie la formarea continuă a membrilor lor.

V. ONESTITATE ŞI INTEGRITATE

Art. 195 Integritatea profesională şi onestitatea intelectuală a Specialistului în Chimie Clinică şi Medicină de laborator (biochimist, biolog şi chimist) sunt o garanţie a imparţialităţii sale de analiza, judecată şi decizie.

Art. 196 Biochimistul, biologul şi chimistul din cadrul spitalului trebuie să evite în orice moment, înşelăciunea în ceea ce priveşte cunoştinţele sale profesionale şi ştiinţifice, cum ar fi frauda, plagiat, tăinuirea, omisiunea necorespunzătoare a informaţiilor precum şi exprimarea opiniilor incorecte sau care induc în eroare în activitatea clinică şi în cercetare.

Art. 197 Specialistul în Chimie Clinică şi Medicină de Laborator (biochimist, biolog şi chimist) nu va accepta nici o obligaţie care-l aduce în conflict cu independenţa sa profesională. În special, acesta se angajează :

a) de a nu solicita sau accepta cadouri, avantaje pecuniare sau beneficii din industria medicamentelor sau industria de diagnostic, cu excepţia cazului în care sunt de valoare monetara scăzută şi irelevante pentru a practică profesia în Chimie Clinică şi Medicină de Laborator;

b) de a nu solicita sau accepta sponsorizări de la promoțiile de vânzare pentru simpozioane sau congrese cu excepția cazului în care sponsorizarea este la nivel rezonabil și este subordonată scopului principal al întâlnirii și nu se extinde la alte persoane din afara sferei profesionale;

c) să nu accepte sprijin financiar din partea industriei, direct sau indirect, altul decât pentru evenimente cu scopuri pur profesionale și științifice; astfel de cadouri trebuie să fie întotdeauna la un nivel rezonabil și subordonate obiectivului științific principal al evenimentului și nu trebuie să fie extinse la alte persoane în afara profesioniștilor din domeniul sănătății.

VI. RELAȚIA CU ALTE PERSOANE CARE SE STABILESC ÎN EXERCITAREA PROFESIUNII DE BIOCHIMIST, BIOLOG ȘI CHIMIST DIN SISTEMUL SANITAR

Art. 198 Activitatea biochimistului, biologului și chimistului din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș** se desfășoară individual sau în cadrul unor colective mixte.

Art. 199 Biochimistul, biologul și chimistul din cadrul spitalului colaborează cu medicul și recunosc rolul coordonator al acestuia, precum și cu ceilalți membri ai colectivului, participând la menținerea relațiilor amiabile în cadrul acestuia și contribuind la asigurarea calității actului medical.

Art. 200 Membrii Ordinului Biochimiștilor, Biologilor și Chimiștilor în sistemul sanitar din România sunt obligați să aplice parafa cuprinzând numele, prenumele, gradul și specialitatea pe toate buletinele pentru analizele pe care le efectuează.

Art. 201 Relațiile dintre biochimiști, biologi și chimiști din sistemul sanitar se bazează pe corectitudine, colaborare, respect reciproc și solidaritate profesională, potrivit Codului de etică și deontologie profesională a biochimiștilor, biologilor și chimiștilor din sistemul sanitar.

Art. 202 Biochimistul, biologul și chimistul din cadrul spitalului acționează în permanentă cu curtoazie, cinste și integritate în relațiile sale cu pacienții și alte persoane, inclusiv colegii din domeniul profesional și nu trebuie să se angajeze în nici o activitate sau comportament care ar putea discredita profesia sau a submina încrederea publica în profesie.

Art. 203 Specialistul în Chimie Clinică și Medicină de Laborator (biochimist, biolog și chimist) nu trebuie să abuzeze de poziția sa profesională pentru a stabili relații nepotrivite cu pacienții, pentru a convinge pacienții să dea sau împrumuta bani sau beneficii, pentru a recomanda tratamente sau investigații care nu sunt în interesul superior al pacientului, sau de a nu recomanda sau efectua investigații sau tratamente medicale care nu intră în sfera sa de competență.

Art. 204 Biochimistul, biologul și chimistul din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș** trebuie să raporteze angajatorilor sau organismelor de reglementare cazurile în care el considera ca un coleg din

sănătate are un comportament inadecvat sau performanța lui este o amenințare la adresa sănătății unui pacient.

VII. INDEPENDENȚA ȘI IMPARȚIALITATEA

Art. 205 Specialistul în Chimie Clinică și Medicină de Laborator (biochimist, biolog și chimist) trebuie să-și exercite judecata profesională în cadrul responsabilităților sale imparțial și obiectiv, după luarea în considerare a tuturor circumstanțelor relevante, în interesul pacientului sau, fără presiuni din surse externe sau conflicte de interese.

Art. 206 Biochimistul, biologul și chimistul din cadrul spitalului trebuie să se asigure că interesele participanților la cercetare sunt protejate.

Art. 207 Specialistul în Chimie Clinică și Medicină de Laborator (biochimist, biolog și chimist) va servi fiecare pacient în parte la cele mai înalte standarde ale capacității profesionale și va furniza publicului larg informații, în cadrul în domeniul său de competența, pentru a permite o înțelegere corectă a problemelor de sănătate de interes public.

VIII. CONFIDENȚIALITATEA

Art. 208 Biochimistul, biologul și chimistul din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș**, fără a aduce atingere legislației privind viața privată, este obligat să respecte confidențialitatea informațiilor obținute de către acesta în activitatea sa profesională.

Art. 209 Specialistul în Chimie Clinică și Medicină de Laborator (biochimist, biolog și chimist) trebuie să nu utilizeze abuziv aceste informații. El se va asigura ca informațiile despre un pacient nu sunt divulgate altor persoane decât în anumite situații, ca de exemplu altor profesioniști de sănătate implicați în îngrijirea pacientului, și, acolo unde este posibil, cu consimțământul informat al pacientului.

IX. CONFLICTUL CU CONVINGERILE MORALE ȘI ETICE

Art. 210 Specialistul în Chimie Clinică și Medicină de Laborator (biochimist, biolog și chimist) nu este obligat să ofere un serviciu profesional dacă acesta este în conflict cu propriile convingeri morale sau religioase, dar trebuie să respecte convingerile morale, religioase și culturale ale pacienților.

Art. 211 Dacă biochimistul, biologul și chimistul din cadrul spitalului este de acord să furnizeze un serviciu, el trebuie să înlăture convingerile religioase, personale, culturale, fiziologice sau de altă natură. El trebuie să asigure un acces echitabil la serviciile sale tuturor celor care au dreptul să le folosească.

X. DELEGAȚIA ȘI SUPRAVEGHEREA

Art. 212 Ca șef și/sau membru al echipei care lucrează în Chimie Clinică și Medicină de laborator, Specialistul în Chimie Clinică și Medicină de laborator (biochimist, biolog și chimist), având în vedere circumstanțele speciale ale situației în cauza, trebuie să :

a) obţină o definiţie clară a serviciilor solicitate de el şi/sau echipa sa;

b) să se asigure că toate activităţile în laborator sunt organizate şi executate cât mai exact şi cât mai repede posibil;

c) protejeze securitatea şi bunăstarea colegilor săi, natura şi mediul înconjurător;

d) respecte superiorii, colegii şi subordonaţii prin luarea în considerare a cerinţelor şi aspiraţiilor lor, cu condiţia ca acestea să respecte legile şi etica profesiilor lor;

e) depună eforturi pentru un nivel ridicat de realizare tehnică a sarcinilor sale, să contribuie şi să promoveze un mediu sănătos şi plăcut pentru colegii săi;

f) se asigure ca în cazul în care o sarcină este delegată unei persoane, aceasta are cunoştinţele, aptitudinile şi competenţele necesare pentru a întreprindere aceasta sarcina în mod eficient şi eficace şi este supravegheată corespunzător.

XI. ASIGURAREA PROFESIONALĂ

Art. 213

(1) Specialistul în Chimie Clinica si Medicină de Laborator (biochimist, biolog şi chimist) trebuie să aibă o formă de asigurare în ceea ce priveşte răspunderea potenţială faţă de pacienţi şi, după caz, terţe părţi, care decurg din activitatea profesională. Acest lucru ar trebui sa fie la un nivel suficient pentru a garanta ca o reclamaţie justificată ar fi în mod corespunzător compensată. Aceasta asigurare poate fi efectuată printr-un angajament naţional pentru serviciile furnizate de stat, de către un angajator, prin calitatea de membru al unei asociaţii profesionale sau de un practician individual.

(2) În mod excepţional, printr-un angajament prealabil formal, riscul poate fi suportat de către destinatarul serviciului în statele membre în care legislaţia permite un astfel de aranjament. Pacientul ar trebui sa fie conştient de aceste acorduri.

XII. PUBLICITATEA

Art. 214 Publicitatea pentru serviciile unor biochimişti, biologi şi chimişti din cadrul **Spitalului Municipal Sebeş** trebuie să fie corectă, onestă, legală, decentă şi trebuie să se concentreze exclusiv pe serviciile profesionale oferite.

XIII. PROCEDURI DISCIPLINARE

Art. 215 Biochimistul, biologul şi chimistul răspund disciplinar pentru nerespectarea legilor şi regulamentelor profesiei, a Codului etică şi deontologie, a Statutului OBBCSSR, a Codului etic şi de integritate a personalului din cadrul **Spitalului Municipal Sebeş**, precum şi pentru orice fapte săvârşite în legătură cu profesia, care sunt de natură să prejudicieze onoarea şi prestigiul profesiei şi ale OBBCSSR.

Art. 216 Ancheta abaterii disciplinare a membrilor OBBCSSR, a erorilor săvârșite în exercitarea profesiei sau celor care decurg din calitatea de membru, este de competența OBBCSSR .

XIV. REGULI PROCEDURALE

Art. 217

(1) Plângerea, sesizarea, împotriva unui biochimist, biolog sau chimist în sistemul sanitar din România se adresează la nivel central către Comisia de Jurisdicție Profesională și Litigii, Etică și Deontologie Profesională.

(2) În situația respingerii plângerii de către Comisia de disciplină, persoana prejudiciată are dreptul de a depune contestație la Comisia Superioară de Disciplină care soluționează contestația.

(3) Plângerile împotriva unui membru al organelor de conducere se înaintează direct Comisiei Superioare de Disciplină.

(4) Plângerea se depune personal sau prin mandat cu procură ori poate fi trimisă prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire. Nu se înregistrează plângerile trimise prin fax și nici plângerile anonime.

XV. ABATERE DISCIPLINARĂ

Art. 218 Constituie abatere disciplinară fapta săvârșită cu vinovăție prin care se încalcă legile si regulamentele specifice profesiilor de biochimist, biolog și chimist, Codul etic și de integritate a personalului din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș**, Codul Deontologic, Statutul și deciziile adoptate de organele de conducere ale OBBCSSR, precum și fapta săvârșită în legătură cu profesia sau care este de natură a prejudicia onoarea și prestigiul profesiei sau ale corpului profesional, precum și atingerea sau lezarea demnității umane și profesionale a unui membru de către alți membrii ai OBBCSSR, individual sau în grup.

Art. 219 Fiecare membru al corpului profesional în cazul căruia se inițiază cercetarea disciplinară beneficiază de prezumția de nevinovăție până la soluționarea definitivă a cauzei.

Art. 220 Răspunderea disciplinară a biochimistului, biologului și chimistului, nu exclude răspunderea civilă, penală, administrativă sau materială a acestuia.

Art. 221 Acțiunea disciplinară poate fi pornită în termen de cel mult 1 an de la data săvârșirii faptei sau a cunoașterii consecințelor prejudiciabile.

Art. 222 Repetarea unei abateri disciplinare constituie o circumstanță agravantă, care va fi avută în vedere la aplicarea sancțiunii.

XVI. SANCȚIUNI DISCIPLINARE

Art. 223

(1) Membrilor Ordinului Biochimiștilor, Biologilor și Chimiștilor care încalcă regulamentele specifice privind exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist în sistemul sanitar, precum și Codul de etică și deontologie profesională a biochimiștilor, biologilor și chimiștilor din sistemul sanitar li se aplică următoarele sancțiuni:

a) mustrare;

b) avertisment;

c) vot de blam;

d) interdicția stabilită printr-o hotărâre judecătorească definitivă, de a exercita profesia ori anumite activități specifice profesiei pe o perioadă limitată de timp sau definitiv;

e) suspendarea temporară a calității de membru al Ordinului Biochimiștilor, Biologilor și Chimiștilor;

f) retragerea calității de membru al OBBCSSR și propunerea către Ministerul Sănătății pentru retragerea autorizației de practică profesională pentru o perioadă de 6 luni până la un an sau definitiv;

g) suspendarea calității de membru al OBBCSSR urmare a pierderii dreptului exercitării acestor profesiuni în urma neplății timp de 6 luni consecutive a cotizației de membru OBBCSSR, până la achitarea sumei;

h) retragerea calității de membru al OBBCSSR în cazul neplății timp de 12 luni consecutive a cotizației de membru precum și acțiuni repetate de denigrare a corpului profesional sau acțiuni care au drept consecință schimbarea statutului profesional al membrilor OBBCSSR;

i) retragerea calității de membru al OBBCSSR și propunerea către Ministerul Sănătății pentru retragerea autorizației de liberă practică;

(2) Retragerea autorizației de exercitare a profesiei și calității de membru al OBBCSSR operează de drept pe perioada stabilită prin hotărâre definitivă de instanțele judecătorești cu privire la interzicerea exercitării profesiei.

(3) La sancțiunile prevăzute la alin. (1) lit. a) - d) se poate prevedea, după caz, obligarea celui sancționat la efectuarea unor cursuri de perfecționare sau de educație farmaceutică ori a altor forme de pregătire profesională.

XVII. SOLUȚIONAREA SESIZĂRII

Art. 224

(1) Decizia pronunțată, concluziile anchetei și sancțiunile aplicate, se comunică în scris biochimistului, biologului sau chimistului sancționat și Consiliului Național al OBBCSSR.

(2) Deciziile privind aplicarea sancțiunilor care se soldează cu suspendarea și retragerea calității de membru se comunică Ministerului Sănătății și, respectiv, angajatorului.

(3) Persoana, fizică sau juridică, care a făcut sesizarea fa fi informată în scris cu privire la soluționarea cauzei de către comisia de disciplină competentă.

(4) În termenul prevăzut de Statutul OBBCSSR, biochimistul, biologul sau chimistul sancționat, persoana care a făcut sesizarea, președintele filialei sau președintele OBBCSSR, Ministerul Sănătății pot contesta decizia pronunțată de către Comisia de Disciplină competentă a OBBCSSR.

(5) Împotriva deciziei de sancționare a Comisiei Superioare de Disciplină, în termenul prevăzut de Statutul OBBCSSR, biochimistul, biologul sau chimistul sancționat are dreptul de a formula o acțiune în anulare la secția de contencios administrativ a tribunalului în a cărui rază își are domiciliul contestatorul.

Art. 225 Acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de cel mult 1 an de la data săvârșirii faptei sau de la data cunoașterii consecințelor prejudiciabile. Răspunderea disciplinară este angajată în funcție de gravitatea abaterii.

Art. 226 Sancțiunile disciplinare se radiază în termen de 6 luni de la data executării lor, respectiv în termen de un an de la expirarea perioadei de interdicție.

Art. 227 Repetarea unei abateri disciplinare până la radierea unei sancțiuni aplicate constituie o circumstanță agravantă care va fi avută în vedere la aplicarea noii sancțiuni.

Art. 228 Procedura privind desfășurarea anchetei disciplinare, constatarea abaterii disciplinare, aplicarea și prescripția sancțiunilor disciplinare se stabilește prin Regulamentul de organizare și funcționare al comisiei de Disciplină și Comisiei Superioare de Disciplină.

XVIII. DISPOZIȚII FINALE

Art. 229 Practicarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist din sistemul sanitar de către persoanele care nu au această calitate constituie infracțiune și se pedepsește conform prevederilor Codului penal.

Art. 230 Biochimiștii, biologii și chimiștii din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș** sunt obligați să respecte prevederile prezentei legi și reglementările specifice sectorului medical.

Art. 231 În cazul în care un specialist în Chimie Clinică și Medicină de Laborator (biochimist, biolog și chimist) nu respectă Codul etic și de integritate a personalului din cadrul **Spitalului Municipal Sebeș**, Codul de etică al biologilor, biochimiștilor și chimiștilor din sistemul sanitar din România, organismul său național de reglementare (dacă este cazul) și societatea sa națională vor fi responsabile pentru stabilirea vinovăției și a sancțiunilor.

ANEXA V
ETICA ȘI DEONTOLOGIA CONSILIERULUI JURIDIC

I. DISPOZIȚII GENERALE

Art. 232 Consilierul juridic este persoana care îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru exercitarea profesiei și care asigură apărarea drepturilor și intereselor legitime ale instituției publice în favoarea căreia exercită profesia.

Art. 233 Relația profesională dintre consilierul juridic și **Spitalul Municipal Sebeș** se bazează pe onestitate, probitate, corectitudine, confidențialitate și independența opiniilor profesionale.

Art. 234 Consilierii juridici sunt obligați să respecte regulile de conduită morală și profesională cuprinse în prezentul cod.

Art. 235 Regulile profesionale reprezintă ansamblul normelor de ordin deontologic care, prin aplicarea dispozițiilor legale și statutare în vigoare, se impun tuturor consilierilor juridici în exercitarea activității lor.

Aceste reguli sunt susceptibile de a fi modificate în funcție de evoluția dispozițiilor legale și a celor statutare.

Art. 236 Consilierii juridici înscriși în Tabloul Consilierilor Juridici sunt obligați, conform jurământului depus la primirea în corpul profesional, să respecte deontologia profesiei.

Art. 237 Dreptul la opinie profesională a consilierului juridic este garantat.

II. PRINCIPII DEONTOLOGICE

Art. 238 Integritatea și autonomia profesională, respectarea legilor, probitatea, onoarea, vigilența, confidențialitatea, organizarea, eficacitatea și perseverența sunt ideile diriguitoare care guvernează activitatea consilierului juridic.

Art. 239 Îndeplinirea corectă și în timp util a atribuțiilor profesionale conferă substanța principiului integrității profesionale.

Art. 240 Autonomia și independența profesională a consilierului juridic se manifestă prin asumarea unor responsabilități și acționarea la moment oportun într-un context determinat.

Art. 241 Consilierii juridici sunt independenți din punct de vedere profesional și se supun numai Constituției României, legii, statutului profesiei și codului de deontologie profesională.

Prin independența profesională se înțelege libertatea de acțiune și de opinie care este limitată doar prin dispoziții legale sau regulamentare aplicabile profesiei de consilier juridic.

Art. 242 Corectitudinea și integritatea morală sunt valori fundamentale pe care consilierul juridic este obligat să le respecte atât în timpul serviciului cât și în afara acestuia.

Art. 243 Rezultatul activității consilierului juridic este o consecința a urmăririi atente și continue a derulării sarcinilor încredințate.

Art. 244 Datoria fiecărui consilier juridic este să păstreze secretul datelor și informațiilor de care a luat la cunoștință în virtutea exercitării profesiei cu excepția unor dispoziții legale sau statutare contrare.

Confidențialitatea datelor și informațiilor deținute contribuie la crearea unui climat de siguranță pentru entitatea beneficiară a serviciilor oferite.

Art. 245 Organizarea riguroasă a activității consilierului juridic se face în scopul satisfacerii celor mai exigente standarde de calitate și eficacitate a muncii.

Art. 246 Prin discernerea între serviciul oferit și așteptările beneficiarului, între așteptările personale, profesionale și consecințele economice, în activitatea consilierului juridic primează respectarea legii.

Art. 247 Consilierul juridic este obligat să depună efortul necesar pentru realizarea și reușita sarcinilor ce îi revin în exercitarea profesiei.

Art. 248 Respectarea și aplicarea principiilor enunțate constituie un deziderat și un scop al exercitării profesiei de consilier juridic. Respectarea lor se impune chiar și în afara exercitării activității profesionale, consilierul juridic fiind obligat să se abțină de la săvârșirea de fapte ilegale sau contrarii dispozițiilor statutare ale asociației profesionale din care face parte, de natură a aduce atingere principiilor fundamentale, ordinii publice și bunelor moravuri sau demnității profesiei de consilier juridic.

III. CONDIȚII DE EXERCITARE A PROFESIEI

Art. 249 Consilierul juridic asigură apărarea drepturilor și intereselor legitime ale **Spitalului Municipal Sebeș** în conformitate cu Constituția și legile țării.

Art. 250 În virtutea unei pregătiri profesionale deosebite și a stăpânirii perfecte a tehnicilor de asistență, consiliere și reprezentare consilierul juridic trebuie să dovedească o amănunțită cunoaștere a problematicii cauzelor supuse spre rezolvare.

Art. 251 Apartenența consilierului juridic pe baza unui contract individual de muncă la **Spitalului Municipal Sebeș** nu aduce atingere îndatoririlor sale profesionale, oportunității de a alege metodele de lucru sau posibilității de luare a unor decizii în plan profesional.

Art. 252

(1) Consilierului juridic îi este interzis în exercitarea profesiei să tolereze acte ilegale.

(2) Consilierul juridic nu se poate prevala de poziția sa pentru a satisface anumite interese personale. El va refuza orice ofertă sau promisiune de avantaje ilicite și se va abține de la acte care contravin principiilor moralei și celor de ordine publică.

Art. 253 Consilierul juridic este responsabil de concluziile și acțiunile sale în exercitarea profesiei.

Art. 254 Profesia de consilier juridic se exercită personal de către consilierul juridic înscris pe Tabloul profesional al consilierilor juridici definitivi sau stagiari, ținut de către Colegiile Consilierilor Juridici din România.

Art. 255 Consilierul juridic va utiliza cu bună credință mijloacele tehnice și baza materială puse la dispoziție de către beneficiarul serviciilor sale.

IV. ÎNDATORIRI PROFESIONALE ȘI RAPORTURILE DINTRE CONSILIERII JURIDICI

Art. 256 Consilierul juridic trebuie să asigure transparența activității sale în relațiile cu **Spitalul Municipal Sebeș**, precum și cu terțele persoane sub rezerva respectării obligației de confidențialitate.

Lipsa de transparență poate aduce prejudicii grave imaginii profesiei de consilier juridic și este interzisă cu desăvârșire.

Art. 257 Consilierul juridic va evita desfășurarea unor activități susceptibile de a leza libertatea sa de apreciere a cauzelor încredințate spre rezolvare sau să fie pus într-o situație care poate fi percepută ca fiind de natură să lezeze demnitatea profesiei.

Art. 258 Consilierul juridic va accepta sarcinile pe care le consideră compatibile cu competența și funcția sa.

Art. 259 Consilierul juridic va refuza sarcinile care contravin dispozițiilor legale sau prezentului cod și va lua măsurile de precauție necesare pentru a evita situațiile similare.

Art. 260 Consilierul juridic va evita orice conflict de interese care ar aduce atingere imaginii profesiei de consilier sau a **Spitalului Municipal Sebeș**. Nu poate fi considerată evitare de conflict situația în care consilierul era obligat să intervină pentru restabilirea legalității și nu a intervenit.

Art. 261 Consilierul juridic va respecta specificitatea exercitării profesiei sale și va susține independent acesteia.

Art. 262 Consilierul juridic va sprijini colegii în exercitarea profesiei, în aplicarea și apărarea prezentului cod. El va răspunde favorabil la cererea de consultanță a acestora și îi va ajuta în situații dificile, în limita posibilităților sale, în special prin rezolvarea unor probleme de ordin deontologic.

Art. 263 Consilierul juridic va ține cont de opiniile și practicile colegilor în măsura în care acestea nu contravin principiilor generale cuprinse în prezentul cod.

Art. 264 Se interzice consilierului juridic orice manifestare de concurență neloială iar exercitarea profesiei se face exclusiv pe criterii de competența profesională.

V. IMAGINEA PROFESIEI

Art. 265 Relațiile între consilierii juridici se bazează pe bună-credință și respect reciproc pentru a constitui un exemplu de integritate a unui corp profesional bine definit.

Art. 266 Consilierul juridic trebuie să promoveze prin comportamentul său în orice circumstanțe o imagine favorabilă profesiei sale. În acest sens consilierul juridic va conștientiza consecințele posibile ale comportamentului său profesional și ale actelor îndeplinite în exercitarea profesiei.

Art. 267 Promovarea unei imagini favorabile profesiei se realizează prin asigurarea unei prestații de calitate.

Art. 268 Exercitarea profesiei de consilier impune obligația de lărgire a orizonturilor cunoașterii profesionale.

Art. 269 Consilierul juridic este obligat să-și desfășoare cu maximă atenție activitatea profesională și să dea dovadă de cinste și corectitudine în orice circumstanțe.

Art. 270 Formarea imaginii profesiei de consilier este rezultatul efortului comun al tuturor reprezentanților profesiei de consilier juridic.

Art. 271 Perfecționarea continuă a profesiei de consilier juridic va fi asigurată prin fixarea și respectarea unor obiective clare, în concordanță cu tendințele generale de dezvoltare ale societății. Obiectivele generale ale profesiei sunt comune tuturor consilierilor juridici și se respectă ca atare.

Art. 272 Celeritatea acțiunilor consilierului juridic este esențiala pentru activitatea acestuia, asigurând îndeplinirea în condiții optime a sarcinilor încredințate.

Art. 273 Consilierii juridici vor sprijini eforturile colegilor pentru menținerea unui climat de legalitate și profesionalism în domeniu.

VI. DEMNITATEA PROFESIONALĂ

Art. 274 Este nedemn de a fi consilier juridic acela care:

a) a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni de natură a aduce atingere profesiei de consilier juridic;

b) în exercitarea profesiei de consilier juridic, a săvârșit abuzuri prin care au fost încălcate drepturi și libertăți fundamentale ale omului, stabilite prin hotărâre judecătorească irevocabilă;

c) este declarat nedemn pentru alte cauze de lege.

VII. RĂSPUNDERI ȘI PROTECȚIA PROFESIEI DE CONSILIER JURIDIC

Art. 275

(1) Consilierul juridic răspunde disciplinar pentru nerespectarea prevederilor Legii nr. 514/2003 actualizată și ale reglementarii legale privind activitatea instituției în slujba căreia se află.

(2) Constatarea abaterii disciplinare, cercetarea acesteia, procedura de judecată și sancțiunile disciplinare sunt cele prevăzute în reglementarea specifică persoanei juridice în slujba căreia se afla consilierul juridic.

(3) Autoritatea disciplinară poate fi sesizată de persoana vătămată sau, după caz, de asociația profesională.

Art. 276 Consilierii juridici au îndatorirea de a participa la activitățile profesionale, stagiile de pregătire profesională, conferințele, simpozioanele și la orice alte manifestări organizate de colegiile teritoriale și Ordinul Consilierilor Juridici din România, potrivit statutelor și regulamentelor acestora.

Art. 277 În activitatea sa profesională consilierul juridic se bucură de protecția legii, în condițiile prevăzute de legea pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

VIII. DISPOZIȚII FINALE

Art. 278 Responsabilitatea profesională a consilierilor juridici este angajată pentru nerespectarea normelor de exercitare a profesiei stabilite prin lege, statutul profesiei și actele normative în vigoare.

Art. 279 Nerespectarea normelor deontologice atrage răspunderea consilierului juridic.

Art. 280 Consilierul juridic răspunde pentru încălcarea obligațiilor profesionale, potrivit legii și Statutului profesiei de consilier juridic.

REGULAMENT DE ORGANIZARE ŞI FUNCŢIONARE AL CONSILIULUI ETIC AL SPITALULUI MUNICIPAL SEBEŞ

I. DISPOZIŢII GENERALE

Art. 281 Consiliul etic reprezintă forul de autoritate morală constituit în cadrul spitalului, în vederea garantării punerii în valoare a principiilor morale şi deontologice în cadrul sistemului de sănătate. Consiliul etic promovează integritatea la nivelul spitalului şi emite avize şi hotărâri privind etica medicală şi organizaţională.

Art. 282 Consiliului etic al Spitalului Municipal Sebeş îşi desfăşoară activitatea în conformitate cu prevederile Legii nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare şi ale Ordinului MS 1502/2016 pentru aprobarea componenţei şi a atribuţiilor Consiliului etic care funcţionează în cadrul spitalelor publice.

Art. 283

II. DEFINIŢII

Art. 284 În înţelesul Ordinului nr. 1502/2016 pentru aprobarea componenţei şi a atribuţiilor Consiliului etic care funcţionează în cadrul spitalelor publice, termenii şi expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:

a) **vulnerabilitatea etică** reprezintă orice slăbiciune în modul de funcţionare al unui spital, care poate determina sau favoriza apariţia unui incident de etică;

b) **incidentul de etică** reprezintă situaţia de potenţială nerespectare a principiilor morale şi deontologice, identificată în cadrul unui spital;

c) **mecanismul de feedback al pacientului** reprezintă ansamblul de măsuri şi de proceduri care au drept obiectiv îmbunătăţirea actului medical prin evaluarea experienţei pacienţilor, transparentizarea rezultatelor agregate ale evaluării, identificarea şi diseminarea modelelor de bună practică;

d) **Consiliul etic** reprezintă forul de autoritate morală constituit în cadrul spitalelor, în vederea garantării punerii în valoare a principiilor morale şi deontologice în cadrul sistemului de sănătate. Consiliul etic

promovează integritatea la nivelul spitalului și emite avize și hotărâri privind etica medicală și organizațională;

e) **speța** reprezintă o sesizare a unei vulnerabilități etice sau a unui incident etic în cadrul activității unui spital. Speța poate viza și serviciile externalizate din cadrul spitalului;

f) **avizul de etică** reprezintă decizia bazată pe prevederile legale, pe principiile morale sau deontologice, formulată de membrii Consiliului etic, referitoare la o speță. Avizul de etică are caracter obligatoriu, în baza deciziei asumate de managerul spitalului;

g) **hotărârea** reprezintă decizia bazată pe prevederile legale, pe principiile morale sau deontologice, pe analiza unor situații sau cazuri cu caracter similar sau pe experiența membrilor Consiliului etic, formulată de către membri. Hotărârea are caracter general și rol preventiv sau de îmbunătățire a activității spitalului din perspectiva limitării și diminuării incidentelor de etică;

h) **Anuarul etic** reprezintă compendiul avizelor etice și al hotărârilor Consiliului etic din cadrul unui spital, care concentrează experiența spitalului respectiv în acest domeniu, experiență ce este utilizată în inițierea de activități cu rol de prevenție la nivelul unității respective;

i) **Anuarul etic național** reprezintă compendiul avizelor etice și al hotărârilor formulate pentru situații sau spețe similare și care concentrează experiența consiliilor etice la nivel național, experiență ce este utilizată în inițierea de activități cu rol de prevenție la nivelul întregului sistem sanitar;

j) **asociația de pacienți eligibilă pentru a fi implicată în cadrul consiliilor etice** este acea asociație sau fundație legal constituită care are ca scop apărarea drepturilor pacienților sau care are activitate în domeniul asistenței oferite pacienților sau integrității în sistemul de sănătate.

III. CONSTITUIREA CONSILIULUI ETIC

Art. 285 Consiliul etic al Spitalului Municipal Sebeș este format din 7 membri, cu următoarea reprezentare:

a) 4 reprezentanți aleși ai corpului medical al spitalului;

b) 2 reprezentanți aleși ai asistenților medicali din spital;

c) un reprezentant ales al asociațiilor de pacienți.

Art. 286 Consilierul juridic va asigura suportul legislativ pentru activitatea Consiliului etic al spitalului.

Art. 287 Secretarul Consiliului etic este un angajat cu studii superioare, desemnat prin decizia managerului să sprijine activitatea Consiliului etic. Secretarul și consilierul juridic au obligația participării la toate ședințele Consiliului etic, fără a avea drept de vot.

IV. ALEGEREA ȘI DESEMNAREA MEMBRILOR CONSILIULUI ETIC

Art. 288 Criteriile care stau la baza propunerilor și nominalizărilor membrilor Consiliului etic sunt reputația morală și lipsa cazierului judiciar.

Art. 289 Calitatea de membru în Consiliul etic este incompatibilă cu următoarele calități:

a) din structura spitalului respectiv: manager al spitalului, director medical, director de îngrijiri, asistent-șef al spitalului, precum și angajați ai spitalului rude până la gradul 3 cu aceștia;

b) din afara spitalului respectiv: angajați și/sau colaboratori ai companiilor producătoare sau distribuitoare de medicamente, materiale sanitare, echipamente și dispozitive medicale, angajați sau colaboratori ai furnizorilor de servicii sau produse cu care spitalul se află în relație contractuală.

Art. 290 Consiliul etic este alcătuit din membri permanenți. Pentru fiecare membru permanent și pentru secretar există câte un membru supleant.

Art. 291 Managerul are responsabilitatea organizării procedurii de vot. Votul este secret. La procedura de vot și numărarea voturilor pot participa ca observatori reprezentanții asociațiilor de pacienți înscriși în registrul electronic din județul Alba. Asociațiile vor fi notificate de către manager în acest sens cu minimum 3 zile lucrătoare înainte de organizarea procedurii de vot.

Art. 292 Fiecare secție/departament/serviciu din cadrul spitalului propune o candidatură din rândul personalului medical, prin intermediul medicului-șef, precum și o candidatură din rândul personalului sanitar, prin intermediul asistentului-șef. Alte categorii de personal cu studii superioare care acordă servicii de consiliere și de recuperare pacienților vor fi asimilați personalului medical.

Art. 293 Candidaturile individuale sunt, de asemenea, acceptate. Acestea se depun la registratura spitalului, în atenția managerului.

Art. 294 Selecția și votul membrilor Consiliului etic provenind din cadrul personalului medico-sanitar al spitalului se realizează distinct, pentru fiecare categorie profesională. Astfel, atât personalul medical, cât și personalul sanitar își desemnează reprezentanți proprii. În acest scop se utilizează formularele din **anexa nr. 1** la prezentul Regulament de organizare și funcționare.

Art. 295 În urma derulării procedurii de vot, candidații care au obținut cel mai mare număr de voturi sunt desemnați membri permanenți. Candidații situați pe pozițiile imediat următoare dobândesc calitatea de membri supleanți.

Art. 296 În cazul întrunirii unui număr egal de voturi se organizează un al doilea tur de scrutin la care participă candidații care au obținut numărul egal de voturi, cu respectarea aceleiași proceduri de vot.

Art. 297 Secretarul Consiliului etic, precum și supleantul acestuia sunt desemnați prin decizia managerului spitalului, înainte de ședința de constituire a Consiliului etic.

Art. 298 În cadrul organizării procedurii de alegere și desemnare a reprezentanților asociațiilor de pacienți în cadrul Consiliului etic, managerul este responsabil de invitarea asociațiilor de pacienți înscrise în registru în județul Alba, prin invitații transmise prin fax sau scrisoare cu confirmare de primire și prin publicare pe site-ul spitalului. În vederea prezentării candidaturilor acestora, asociațiile de pacienți pot nominaliza un singur reprezentant, care trebuie să aibă domiciliul stabil în județul din care face parte spitalul.

Art. 299 Asociațiile de pacienți transmit managerului spitalului procesul-verbal cuprinzând numele reprezentanților desemnați să fie membru permanent și membru supleant, în vederea organizării ședinței de constituire a Consiliului etic. Procesul-verbal este autentificat prin semnăturile reprezentanților și prin ștampilele organizațiilor participante.

Art. 300 Calitatea de reprezentant al asociațiilor de pacienți (membru permanent și supleant) în Consiliul etic este incompatibilă cu calitatea de profesionist în domeniul medical (medic, asistent medical).

Art. 301 În absența unei candidaturi din partea asociațiilor de pacienți, Consiliul etic se consideră legal constituit.

Art. 302 Componența nominală a Consiliului etic, respectiv membrii permanenți și cei supleanți, se finalizează, pe baza rezultatelor votului și a desemnărilor, printr-o decizie administrativă a managerului spitalului, după completarea declarațiilor individuale ale membrilor Consiliului etic, prevăzute în **anexa nr.** 2 la prezentul Regulament de organizare și funcționare.

Art. 303 Managerul spitalului are obligația să publice pe pagina web a unității sanitare documentele ce dovedesc respectarea procedurii de alegere și desemnare a membrilor Consiliului etic.

Art. 304 Fișa postului fiecărui membru al Consiliului etic angajat al spitalului, a secretarului Consiliului etic, precum și a consilierului juridic se completează cu atribuțiile aferente, în conformitate cu prezentul ordin.

Art. 305 Ședința de constituire este prezidată de către cel mai vârstnic membru ales. În cadrul ședinței de constituire, la care participă atât membrii permanenți, cât și cei supleanți, se prezintă membrii permanenți și supleanți, responsabilitățile acestora, atribuțiile Consiliului etic și actul normativ de reglementare și se alege președintele.

V. MANDATUL ȘI ÎNLOCUIREA MEMBRILOR CONSILIULUI ETIC

Art. 306 Durata mandatului de membru permanent sau supleant al Consiliului etic este de 3 ani. Cu 30 de zile înainte de finalul mandatului se realizează o nouă procedură de selecție, pentru asigurarea continuității în funcționarea Consiliului etic.

Art. 307 În cazul în care un membru este urmărit sau condamnat penal, acesta este exclus din componența Consiliului etic.

Art. 308 În cazul în care reprezentantul ales al asociațiilor de pacienți absentează la mai mult de 4 ședințe consecutive, fără a motiva în prealabil absența, acesta este exclus din Consiliul etic.

Art. 309 Membrii au dreptul de a se retrage din Consiliul etic. În cazul retragerii unui reprezentant al unei asociații de pacienți, în termen de 7 zile de la notificarea retragerii, asociația are dreptul de a nominaliza un înlocuitor al reprezentantului care s-a retras.

Art. 310 În termen de 14 zile de la retragerea sau excluderea unui membru, managerul are obligația de a demara procedurile pentru completarea componenței Consiliului etic.

VI. PRINCIPII DE FUNCȚIONARE A CONSILIULUI ETIC

Art. 311 Consiliul etic este independent de ierarhia medicală și de îngrijiri a spitalului. Este interzisă orice tentativă de influențare a deciziilor membrilor Consiliului etic. Orice astfel de tentativă este sesizată comisiei de disciplină din cadrul spitalului și Compartimentului de integritate al Ministerului Sănătății.

Art. 312 Activitatea membrilor Consiliului etic se bazează pe imparțialitate, integritate, libertate de opinie, respect reciproc și pe principiul supremației legii.

Art. 313 Managerul spitalului are obligația publicării și actualizării pe pagina web a unității sanitare a informațiilor referitoare la existența și activitatea Consiliului etic.

VII. CONDUCEREA CONSILIULUI ETIC

Art. 314 Consiliul etic este condus de un președinte ales prin vot secret dintre membri.

VIII. ATRIBUȚIILE CONSILIULUI ETIC

Art. 315

(1) Consiliul etic are următoarele atribuții:

a) promovează valorile etice medicale și organizaționale în rândul personalului medico-sanitar, auxiliar și administrativ al spitalului;

b) identifică și analizează vulnerabilitățile etice și propune managerului adoptarea și implementarea măsurilor de prevenție a acestora la nivelul spitalului;

c) primește din partea managerului spitalului sesizările adresate direct Consiliului etic și alte sesizări transmise spitalului care conțin spețe ce cad în atribuțiile Consiliului;

d) analizează, cu scopul de a determina existența unui incident de etică sau a unei vulnerabilități etice, spețele ce privesc:

i. cazurile de încălcare a principiilor morale sau deontologice în relația pacient - cadru medico-sanitar și auxiliar din cadrul spitalului, prevăzute în legislația specifică;

ii. încălcarea drepturilor pacienților de către personalul medico-sanitar și auxiliar, prevăzute în legislația specifică;

iii. abuzuri săvârșite de către pacienți sau personalul medical asupra personalului medico-sanitar și auxiliar, prevăzute în legislația specifică;

iv. nerespectarea demnității umane;

e) emite avize etice, ca urmare a analizei situațiilor definite de lit. d);

f) sesizează organele abilitate ale statului ori de câte ori consideră că aspectele unei spețe pot face obiectul unei infracțiuni, dacă acestea nu au fost sesizate de reprezentanții spitalului sau de către petent;

g) sesizează Colegiul Medicilor ori de câte ori consideră că aspectele unei spețe pot face obiectul unei situații de malpraxis;

h) asigură informarea managerului și a Compartimentului de integritate din cadrul Ministerului Sănătății privind conținutul avizului etic. Managerul poartă răspunderea punerii în aplicare a soluțiilor stabilite de avizul etic;

i) întocmește conținutul comunicărilor adresate petenților, ca răspuns la sesizările acestora;

j) emite hotărâri cu caracter general ce vizează spitalul;

k) aprobă conținutul rapoartelor întocmite semestrial și anual de secretarul Consiliului etic;

l) analizează rezultatele implementării mecanismului de feedback al pacientului;

m) analizează și avizează regulamentul de ordine interioară al spitalului și face propuneri pentru îmbunătățirea acestuia;

n) analizează din punctul de vedere al vulnerabilităților etice și de integritate și al respectării drepturilor pacienților și oferă un aviz consultativ comisiei de etică din cadrul spitalului, pentru fiecare studiu clinic desfășurat în cadrul spitalului;

o) oferă, la cerere, consiliere de etică pacienților, aparținătorilor, personalului medico-sanitar și auxiliar.

(2) Consiliul etic poate solicita documente și informații în legătură cu cauza supusă analizei și poate invita la ședințele sale persoane care pot să contribuie la soluționarea speței prezentate.

IX. ATRIBUȚIILE PREȘEDINTELUI CONSILIULUI ETIC

Art. 316 Atribuțiile președintelui Consiliului etic sunt următoarele:

a) convoacă Consiliul etic, prin intermediul secretarului;

b) prezidează ședințele Consiliului etic, cu drept de vot;

c) avizează, prin semnătură, documentele emise de către Consiliul etic și rapoartele periodice;

d) informează managerul spitalului, în termen de 7 zile lucrătoare de la vacantarea unui loc în cadrul Consiliului etic, în vederea completării componenței acestuia.

X. ATRIBUȚIILE SECRETARULUI CONSILIULUI ETIC

Art. 317 Atribuțiile secretarului Consiliului etic sunt următoarele:

a) deține elementele de identificare - antetul și ștampila Consiliului etic - în vederea avizării și transmiterii documentelor;

b) asigură redactarea documentelor, înregistrarea și evidența corespondenței, a sesizărilor, hotărârilor și avizelor de etică;

c) introduce sesizările primite în sistemul informatic securizat al Ministerului Sănătății, în termen de o zi lucrătoare de la înregistrarea acestora, și asigură informarea, după caz, a membrilor Consiliul etic și a managerului spitalului prin mijloace electronice, cu privire la acestea;

d) realizează, gestionează și actualizează baza de date privind sesizările, avizele, hotărârile Consiliului etic și soluționarea acestora de către manager;

e) informează președintele cu privire la sesizările primite în vederea convocării Consiliului etic;

f) convoacă membrii Consiliului etic ori de câte ori este necesar, la solicitarea președintelui, cu cel puțin două zile lucrătoare înaintea ședințelor;

g) asigură confidențialitatea datelor cu caracter personal;

h) întocmește procesele-verbale ale ședințelor Consiliului etic;

i) asigură trimestrial informarea membrilor Consiliului etic și a managerului spitalului cu privire la rezultatele mecanismului de feedback al pacientului, atât prin comunicare electronică, cât și prezentarea rezultatelor în cadrul unei ședințe;

j) asigură postarea lunară pe site-ul spitalului a informațiilor privind activitatea Consiliului etic (lista sesizărilor, a avizelor și hotărârilor etice, rezultatul mecanismului de feedback al pacientului);

k) formulează și/sau colectează propunerile de îmbunătățire a activității Consiliului sau spitalului și le supune aprobării Consiliului etic;

l) întocmește raportul semestrial al activității desfășurate, în primele 7 zile ale lunii următoare semestrului raportat, și îl supune avizării președintelui și ulterior aprobării managerului;

m) întocmește raportul anual al activității desfășurate și Anuarul etic, în primele 15 zile ale anului următor celui raportat, și îl supune avizării președintelui și aprobării managerului;

n) pune la dispoziția angajaților Anuarul etic, care constituie un manual de bune practici la nivelul spitalului.

XI. FUNCȚIONAREA CONSILIULUI ETIC

Art. 318 Consiliul etic se întrunește lunar sau ori de câte ori apar noi sesizări ce necesită analiză de urgență, la convocarea managerului, a președintelui Consiliului sau a cel puțin 4 dintre membrii acestuia.

Art. 319 Ședințele sunt conduse de către președinte sau, în lipsa acestuia, de către persoana decisă prin votul secret al membrilor prezenți.

Art. 320 Cvorumul ședințelor se asigură prin prezența a cel puțin 5 dintre membrii Consiliului etic, inclusiv președintele de ședință.

Art. 321 Prezența membrilor la ședințele Consiliului etic se confirmă secretarului cu cel puțin o zi înainte de ședință. În cazul absenței unuia dintre membrii Consiliului, secretarul solicită prezența membrului supleant respectiv.

Art. 322 Deciziile se adoptă prin vot secret, cu majoritate simplă. În cazul în care în urma votului membrilor Consiliului etic se înregistrează o situație de paritate, votul președintelui este decisiv.

Art. 323 Exprimarea votului se poate face "pentru" sau "împotriva" variantelor de decizii propuse în cadrul ședinței Consiliului etic.

Art. 324 În situația în care speța supusă analizei implică o problemă ce vizează structura de care aparține unul dintre membrii Consiliului etic sau membrul are legături directe sau indirecte, de natură familială, ierarhică ori financiară, cu persoanele fizice sau juridice implicate în speța supusă analizei Consiliului, acesta se suspendă, locul său fiind preluat de către supleant. În cazul în care și supleantul se

găsește în aceeași situație de incompatibilitate, acesta se suspendă, speța fiind soluționată fără participarea celor doi, cu respectarea cvorumului.

Art. 325 La fiecare ședință a Consiliului etic se întocmește un proces-verbal care reflectă activitatea desfășurată și deciziile luate.

Art. 326 Consiliul etic asigură confidențialitatea datelor cu caracter personal, inclusiv după soluționarea sesizărilor, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, conform declarației completate din **anexa nr. 2** la prezentul Regulament de organizare și funcționare. Încălcarea confidențialității de către orice membru al Consiliului etic atrage răspunderea legală a acestuia.

Art. 327 În cazul motivat de absență a unui membru, acesta este înlocuit de membrul supleant. În caz de absență a președintelui, membrii Consiliului etic aleg un președinte de ședință, prin vot secret.

Art. 328 Managerul spitalului are obligația de a promova Consiliul etic în cadrul fiecărei secții din spital prin afișe al căror conținut este definit de Compartimentul de integritate al Ministerului Sănătății. Compartimentul de integritate are obligația să informeze opinia publică cu privire la funcționarea Consiliului de etică din spital.

XII. SESIZAREA UNUI INCIDENT DE ETICĂ

Art. 329 Sesizarea unui incident de etică sau a unei vulnerabilități etice poate fi făcută de către pacient, aparținător sau reprezentant legal al acestuia, personalul angajat al spitalului și orice altă persoană interesată.

Art. 330 Sesizările sunt adresate managerului spitalului și se depun la registratură, se transmit prin poștă electronică sau prin completarea formularului online aflat pe pagina web a spitalului. Modelul formularului de sesizare online este prevăzut în **anexa nr. 3** la prezentul Regulament de organizare și funcționare.

Art. 331 Fiecare sesizare (depusă la registratură, prin poștă electronică sau formular online) primește un număr de înregistrare comunicat persoanei care o înaintează.

Art. 332 Sesizările anonime sau cele în care nu sunt trecute datele de identificare ale petiționarului nu se iau în considerare și vor fi clasate. Ca excepție, în situația în care există mai mult de 3 sesizări anonime în interval de un an calendaristic care se referă la spețe diferite din cadrul aceleiași secții a unității sanitare sau la același angajat al spitalului, sesizările vor fi analizate în Consiliul etic în vederea emiterii unei hotărâri de etică sau a unui aviz de etică.

XIII. ANALIZA SESIZĂRILOR

Art. 333 Analiza sesizărilor și emiterea unei hotărâri sau a unui aviz etic, după caz, se fac în cadrul ședinței Consiliului etic, urmând următoarele etape:

a) managerul înaintează președintelui toate sesizările adresate sau care revin în atribuțiile Consiliului etic și orice alte documente în legătură cu acestea;

b) secretarul Consiliului etic pregătește documentația și asigură confidențialitatea datelor cu caracter personal pentru protejarea părților implicate;

c) secretarul asigură convocarea membrilor Consiliului etic;

d) președintele prezintă membrilor Consiliului etic conținutul sesizărilor primite;

e) membrii Consiliului etic analizează conținutul sesizărilor primite și propun soluții de rezolvare a sesizărilor folosind informații de natură legislativă, morală sau deontologică;

f) în urma analizei, Consiliul etic, prin vot secret, adoptă hotărâri sau avize de etică, după caz;

g) secretarul Consiliului etic redactează procesul-verbal al ședinței, care este semnat de către toți membrii prezenți;

h) secretarul asigură comunicarea hotărârii sau avizului etic către managerul spitalului, sub semnătura președintelui Consiliului etic, imediat după adoptare;

i) managerul spitalului dispune măsuri, în conformitate cu atribuțiile ce îi revin;

j) managerul spitalului asigură comunicarea hotărârii sau avizului etic către petent;

k) managerul spitalului asigură comunicarea acțiunilor luate ca urmare a hotărârii sau avizului etic, către Consiliul etic și petent, în termen de maximum 14 zile de la primirea comunicării.

Art. 334 Avizele de etică și hotărârile Consiliului etic vor fi incluse în Anuarul etic ca un model de soluționare a unei spețe, urmând să fie utilizate la analize ulterioare și comunicate spitalului în vederea preveniri apariției unor situații similare.

XIV. RAPORTAREA ACTIVITĂȚII CONSILIULUI ETIC

Art. 335 Raportul Consiliului etic este încărcat în sistemul informatic securizat în termen de 7 zile de la finalizarea semestrului și în termen de 15 zile de la finalizarea anului. Modelul de raportare a activității Consiliului etic este prevăzut în **anexa nr. 4** la prezentul Regulament de organizare și funcționare.

Art. 336 Direcția de sănătate publică a județului Alba, prin personalul acesteia aflat în coordonarea Compartimentului de integritate, are obligația verificării rapoartelor transmise de secretarul consiliului de etică, în termen de 7 zile de la încărcarea acestuia.

Art. 337 Documentele rezultate din activitatea Consiliului etic se arhivează prin includerea acestora în nomenclatoarele arhivistice ale spitalului, cu respectarea prevederilor legale în vigoare pentru acest domeniu.

XV. SANCȚIUNI

Art. 338 Nerespectarea prevederilor legate de organizarea și funcționarea Consiliului etic se poate constata de către Compartimentul de integritate din cadrul Ministerului Sănătății, de echipele de control sau audit ale Ministerului Sănătății sau de către reprezentanții de la nivel județean din cadrul direcțiilor de sănătate publică.

Art. 339 Nerespectarea prevederilor cap. IV, *Alegerea și desemnarea membrilor Consiliului etic,* se sancționează prin obligația anulării procedurii de constituire a Consiliului etic și organizarea unei noi proceduri.

XVI. DISPOZIȚII FINALE

Art. 340 Consiliul etic care s-a constituit în baza Ordinului ministrului sănătății nr. 145/2015 pentru aprobarea componenței și a atribuțiilor consiliului de etică ce funcționează în cadrul spitalelor își modifică sau completează componența în conformitate cu prevederile prezentului ordinului M.S. nr. 1502/19.12.2016.

Art. 341 Anexele nr. 1-4 fac parte integrantă din prezentul Regulament de organizare și funcționare.